

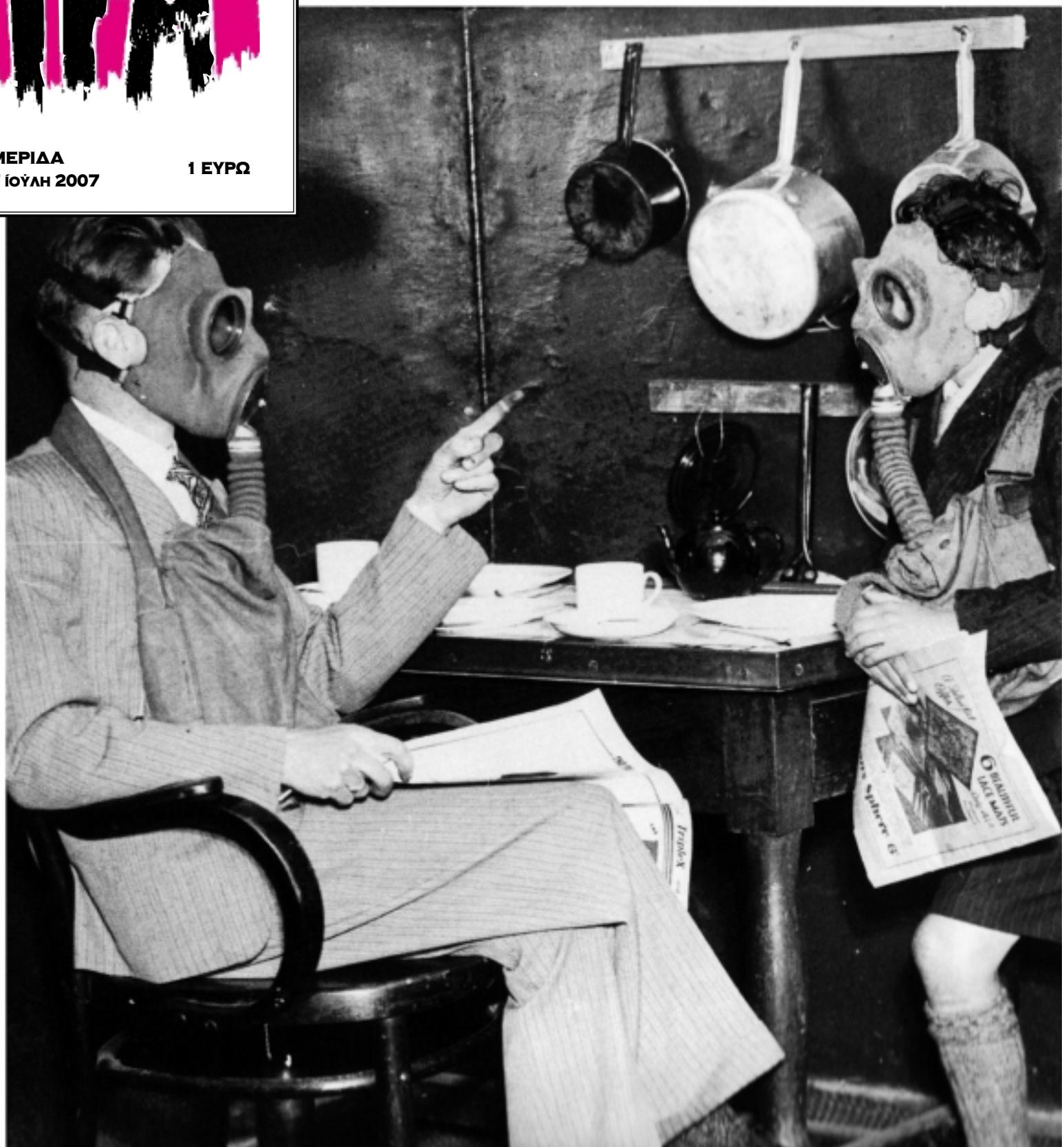
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 473 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2007

1 ΕΥΡΩ

- ◆ **Καταστροφή και φεύγοντες υποσχέσεις**
- ◆ **Ο, τι δεν παράγει υπεραξία πετιέται ως άχρηστο**
- ◆ **Πεντέλη, Ραφήνα, Πάρνηθα: ίδια γεύση**
- ◆ **Έγκατάλειψη στη Χαλκιδική**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

- **ΕΛΑΣ-ΤΝ με τσόντες και βασανιστήρια «Μεμονωμένα περιστατικά»**

ΣΕΛΙΔΕΣ 3, 11

Τα λαμόγια δεν έχουν χρώμα

ΑΣΦΥΞΙΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ 3, 11

Σε ρωσικό ενεργειακό κλοιό η Ευρώπη

Μας κλέβουν και τον αέρα που αναπνέουμε

ΣΕΛΙΔΑ 4

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

7/7/1894: Γέννηση Vladimir Mayakovskiy 7/7/1949: Ανεξαρτητή Λάρος (Βιρμανίας) 7/7/1939: Ο Ανδρέας Παπανδρέου υπογράφει δήλωση μετανοίας ενώπιον του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου 7/7/1967: Σύλληψη πέντε κομμουνιστών νέων που έγραφαν αντιδικτατορικά συνθήματα (Θεοσαλονίκη) 7/7/1979: Βόμβα στην αποθήκη του εργοστασίου Πετζετάκη (Καλλιθέα) 8/7: Παγκόσμια ημέρα κατά αλληργίας 8/7/1949: Εκτέλεση του φοιτητή νομικής Παύλου Παπαμερκούριου ("Χυρούς αετός") που ενέπνευσε τον Μίκη Θεοδωράκη για το "τραγούδι του νεκρού αδερφού" 8/7/1709: Μάχη Πολτάβα - νίκη Ρώσων κατά Σουηδών 8/7/1918: Γέννηση Nelson Mandela 9/7: Αργεντινή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1816) - Μαρόκο: Ημέρα νεολαίας - Ημέρα βασιλιά Hassan II (γενέθλια - 1929) 9/7/1943: Αντιστασιακό φοιτητές σκεπάζουν με μαύρα πέπλα όλα τα αγάλματα του κέντρου της Θεσσαλονίκης - επεισόδια και συλλήψεις 9/7/1919: Στο Akhisar σκοτώνονται και κατακρεουργούνται ο Άλιτ Πασά και πέντε φίλοι του από τον ελληνικό στρατό 9/7/1971: Εκρηκτής βόμβας σε βυτιοφόρο της Εσσο Πάππας από την πρωτοεμφανίζομενη "Λαϊκή Επαναστατική Αντίσταση" (ΛΕΑ) 10/7: Αλβανία: Ημέρα στρατού - Μπαχάμες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1973) 10/7/1985: Βύθιση πλοίου της Greenpeace "Rainbow Warrior" από γάλλους πράκτορες 10/7/1911: Πρώτο φύλο εφημερίδας "Μακεδονία" (Κωνσταντίνος Βελλίδης) 10/7/1911: Γέννηση Στρατή Τσίρκα (Κάιρο) 10/7/1991: Ορκίζεται πρόεδρος Ρωσίας ο Μπόρις Γελτσίν 10/7/1971: Ανδρέας Παπανδρέου, Στάθης Παναγιώλης και Νίκος Νικολαΐδης παραπέμπονται σε δίκη για παράβαση του ΑΝ 509 περί "ανατροπής καθεστώτος με βίαια μέσο" 10/7/1917: Φυλάκιση Emma Goldman 10/7/1962: Σύλληψη Martin Luther King 11/7: Ημέρα των πληθυσμών - Μογγολία, Δαχομέη, Ακτή Ελεφαντοστού, Νήγηρας, Ανα Βόλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας 11/7/1980: Δολοφονία γιατρού Βασιλη Τσιρώνη 11/7/1942: Αρχή διωγμών εβραίων Θεσσαλονίκης 11/7/1988: Επίθεση στο "City of Porsos" (9 νεκροί και 71 τραυματίες) 12/7: Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, Τσαντ, Κονγκό: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 12/7/1913: Απελευθέρωση Ξάνθης - Αλεξανδρούπολης 12/7/1964: Μεταρρυθμίσεις παιδείας - δωρεάν σχολικά βιβλία 12/7/1919: Μετά την κατάληψη Αιδηνίου και Nazilli ο ελληνικός στρατός σκοτώνει 2.000 Μουσουλμάνους και 400 χριστιανούς 12/7/1979: Βόμβα στο κτίριο της «Αερολιμήν Αθηνών» που κατασκευάζει το αεροδρόμιο Σπάτων 13/7/1793: Δολοφονία Jean Paul Marat (Σαρλότ Κορντέ) 13/7/1922: Μεγάλη τουρκική αντεπίθεση στο μέτωπο Αφριών Καραχισάρ - Εσκί Σεχίρ, αρχή "μικρασιατικής καταστροφής" 13/7/1925: Κατάργηση ελευθεροτυπίας από τον Πλαγκόλο, λόγω "κομμουνιστικού κινδύνου".

● Να κάθεσαι στο μπαλκόνι σου και να λούζεσαι βροχή από στάχτη ●●● Να σηκωνείς το βλέμμα σου και να βλέπεις φλεγόμενη την κορυφογραμμή της Πάρνηθας ●●● Οχι, δεν είναι σκηνή από χολιγουντιανή ταινία ●●● Είναι η φρίκη της καπιταλιστικής ασυδοσίας ●●● Αδιάφοροι για την επερχόμενη καταστροφή ●●● Με ενδιαφέρον μόνο για τη «δημοσιονομική πειδαρχία» και το κέρδος ●●● Αυτό το σύστημα πρέπει να πεδάνει ●●● Πριν σκοτώσει ό,τι ζωντανό, ό,τι πολύτιμο γύρω μας ●●● Γύρω μας κι εντός μας ●●● Γιατί -δυστυχώς- έχει καταφέρει να σκοτώσει τη συνειδησή μας ●●● Την ελπίδα που στηρίζεται στη γνώση και όχι στη μεταφυσική ●●● Την προσμονή που απαιτεί την κίνηση, τη δράση ●●● «Εφαρμόζουμε νωρίτερα από κάθε χρονιά το εδνικό σχέδιο πρόληψης και αντιμετώπισης των πυρκαγιών», δήλωνε το Μάρτη ο Καραμανλής, καμαρώνοντας και κομάζοντας ●●● Τώρα, κρύβεται μέχρι

να περάσει η μπόρα και τα «παπαγάλακια» του Ρουσόπουλου διακινούν τις «δυσμενείς κρίσεις» του για τους υπουργούς του ●●● Σχολή ίδρυσε ο μακαρίτης Ανδρέας Παπανδρέου με το «εγώ απλώς προεδρεύω» ●●● «Έμαστε στο καλύτερο σημείο από πλευράς συνεργασίας και συντονισμού των πολυμερών στοιχείων, δυνάμεων που συμβάλουν στην μάχη», δήλωνε τον Απρίλη ο Πολύδωρας ●●● Άλλα αυτός δεν μετράει σε οιδήποτε δηλώνει ●●● Εκτός αν πρόκειται για τους γνωστούς προς μπάτους ύμνους ●●● Του ξέφυγε κι εκεί-

νο το «την πατήσαμε», πάνω στην έξαψη, και έτρεχε μετά να το μαζέψει ●●● Άλλωστε, το ξέρει καλά πως κρατάει ακόμα την καρέκλα του, λόγω προεκλογικής περιόδου ●●● Και πως είναι ήδη μαρκαρισμένος σαν αποδιοπομπαίος τράγος ●●● Προσερχόμενος στη Βουλή, με όλο το δράσος και την αλαζονεία που διακρίνει τους εξουσιαστές, δήλωσε ότι όλα έγιναν όπως έπρεπε, αλλά «ήταν μια θεομηνία» ●●● Θεομηνία και εμπρηστές (όπως αυτοί λένε) δεν κολλάνε με τίποτα ●●● Άλλα στον εξουσιοδοτικό λόγο όλα κολλάνε ●●●

◆ 4.000 κενές οργανικές θέσεις στο Πυροσβεστικό Σώμα. Εκαναν διαγωνισμό μόνο για 570 και μάχιμοι είναι μόνο οι μισοί. Πόσες χιλιάδες μπάτους έχουν προσλάβει το ίδιο χρονικό διάστημα; Προσθέστε και 1.000 αγροφύλακες που ετοιμάζονται να προσλάβουν και θα καταλάβετε πού στρέφεται το ενδιαφέρον τους. Κι ώστε, απρούμε για την καταστροφικότητα που έχουν οι φωτιές στη χώρα μας.

◆ Σάββατο βράδυ στην Επίδαυρο. Ενα τέταρτο πριν ξε-

✓ Φρεσκάρισμα στο κτίριο που φιλοξενεί τις δραστηριότητες της «Κάνανε το περασμένο Σαββατοκύριακο και όπως καταλαβαίνετε έπεισε μπόλικη δουλειά σε μερικούς συντρόφους. Το «κουπί», όμως, το τράβηξαν τα δυο μαστόρια, ο Χρήστος και ο Γιώργος, τους οποίους θελουμε να ευχαριστήσουμε και δημόσια για την αφιλοκερδή προσφορά τους (ο Χρήστος, εκτός από το Σαββατοκύριακο, διέθεσε και ένα μεροκάμπτο τη Δευτέρα).

κινήσει η παράσταση του Βογιατζή με την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή. Τρία πυροσβεστικά αεροσκάφη περνούν σε μικρή απόσταση. «Κάπου κοντά έπιασε φωτιά», σχολιάζουν οι θεατές. Τα αεροσκάφη κάνουν μικρό κύκλο και ξαναπερνούν, σημάδι πως ούτε τη θάλασσα προσέγγισαν για να πάρουν νερό ούτε το άδειοσαν σε κάποια πύρινη εστία. Οι θεατές απορούν. Τρίτος κύκλος: αυτή τη φορά τα αεροσκάφη περνούν πάνω από το αρχαίο θέατρο και εξαφανίζονται. «Κάνουν περιπόλεις για να εντοπίσουν τυχόν εστίες», σχολιάζουν οι θεατές. Το κυβερνητικό «σύσου» πέτυχε. Κι ας θειπάν την ιδιαίτερη τηροφάντη που στέκεται στην πλατεία της Καραγκανής.

◆ Δηλώσεις «πόθεν έσχει» ζητά το ΠΑΣΟΚ από όλα τα μεσαία στελέχη του, αλλιώς θα τα περάσει πειθαρχικό. Το μήνυμα είναι σαφές: φροντίστε να «ξεπλύνετε» τις λαμπογιές και να τα έχετε όλα

μένες εκτάσεις θα κηρυχθούν αναδασωτέες και θα προστατεύουν ως τέτοιες. Ας μας συγχωρέσει που δεν μπορούμε και δεν έχουμε το δικαίωμα να τον πιστέψουμε. Επί πενήντα και πλέον χρόνια, έπειτα από κάθε πυρκαγιά, η καμένη γη κηρυσσόταν αναδασωτέα και υπό προστασία. Σε ένα - δύο χρόνια καταπατούνταν και γέμιζε από αυθαίρετα. Με μια τέτοια συνωμοσία πυρκαγιάς και «προστασίας» επεκτάθηκαν άναρχα οι οικισμοί στο Λεκανοπέδιο, κατέλαβαν τα πεδινά και τους λόφους, επεκτάθηκαν στις πλαγιές

των γύρω βουνών και τώρα τους βλέπουμε να σκαρφαλώνουν προς τις κορυφές. Αντώνης Καρκαγιάνης (Καθημερινή) Η Πυροσβεστική λειτουργεί στο... κόκκινο, με το προσωπικό να είναι μειωμένο κατά 4.500 άτομα σε σχέση με το 2000. Το 2000 υπηρετούσαν στο σώμα 12.500 άτομα και σήμερα ο αριθμός των μόνιμων έχει μειωθεί στους 8.000. Κάθε χρόνο αφυπηρετούν λόγω συνταξιοδότησης περίπου 700 πυροσβέστες. Ενδεικτικό είναι ότι στην Αττική

◆ Μετά τον «Ελεύθερο Τύπο», η Γιάννα -με τα φράγκα του συζύγου- αγόρασε και το ραδιοσταθόμ Pλανετ. Ποιο τηλεοπτικό κανάλι έχει σειρά; Κάποιο από τα μικρά, που θα προσφέρει απλά τη συχνότητά του, ή κάποιο από τα μεγάλα; Το μπάσιμο της μαντάμ στο χώρο των ΜΜΕ είναι αργό, αλλά μεθοδικό. Και βέβαια, μπαίνε για να μείνει και να κάνει πολιτικό παιχνίδι. Πρώτος ο Καραμανλής πρέπει να θυμηθεί ότι η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο. ◆ Κράτησαν και ενός λεπτού σιγή για τα θύματα! Χωρίς τοίποια. Χωρίς ένας ή μία από τους 300 να σηκωθεί και να φωνάξει: ΝΤΡΟΠΗ ΜΑΣ!

Η ΠΑΠΑΔΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Μακάρι να υπήρχε μια συνταγή για να σωθεί η Πάρνηθα ή μια σοφή σκέψη και δεν με ενδιαφέρει ποιος θα την κατέθετε. Ασχέτως αν λέγεται Κόρη, Φουύλας ή αν ήμουν εγώ. Το θέμα δεν είναι απλό. Μπορούν τα οικονομικά της Ελλάδας να αντέξουν το κόστος της προληπτικής προστασίας των δασών». Βύρων Πολύδωρας

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Υπάρχει αμφιβολία ότι υπάρχουν ευθύνες; Καίγεται η Πάρνηθα και θα πούμε ότι δεν υπάρχουν ευθύνες; Θα είμαστε τρελοί να λέμε. Αυτό που φάνηκε είναι ότι έχουμε διαμορφώσει ένα κράτος ένα μηχανισμό που δεν είναι ικανός να ανταπεξέλθει. Μιλώντας Πολιτεία διαχρονικά.

Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης

■ Τα λαμόγια δεν έχουν χρώμα

Στο φάκελό του τα είχε τα χαρτιά ο Καραμανλής. Μόλις ο Παπανδρέου μιλησε για σκάνδαλα και λαμογιές από στελέχη της ΝΔ, άρχισε να αραδιάζει έγγραφα σύμφωνα με τα οποία ο νυν γενικός διευθυντής του ΠΑΣΟΚ και πρώην πρόεδρος του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας Γ. Παπακωνσταντίνου ζημίωσε την υπηρεσία του με πάνω από 1 εκατ. ευρώ με αγορές ομολόγων, ενώ όταν η σημερινή κυβέρνηση θέλησε να διακόψει τη σύμβασή του ζήτησε 120.000 ευρώ!

Εμείς δεν είμαστε σε θέση να ελέγξουμε την ακρίβεια των ισχυρισμών του Καραμανλή. Εδώμε όμως τον Γιωργάκη να παγώνει, να μην υπερασπίζεται τον συνεργάτη του και να καταγγέλλει τον Καραμανλή για «θεατρισμούς», χωρίς να μπαίνει στην ουσία. Πλησίαζαν μεσόσυνχτα όταν ο ίδιος ο Παπακωνσταντίνου απάντησε με γραπτή ανακοίνωση, στην οποία υποστήριζε ότι όλες οι πράξεις της διοίκησής του στο ΤΕΟ «έγιναν στο πλαίσιο της νομιμότητας». Για την ταμπακέρα, όμως, δεν είπε τίποτα: Ζημίωσε ή όχι με 1 εκατ. ευρώ το ΤΕΟ (έστω και «στο πλαίσιο της νομιμότητας»), την οποία επικαλείται και ο Αγ. Σημαιοφορίδης, αφού έχει αποφάσεις του ΔΣ του ΤΕΑΔΥ; Ζήτησε ή όχι αποζημίωση 120.000 ευρώ για να εγκαταλείψει την προεδρία του ΤΕΟ, την οποία κατέχει όχι ως δημόσιος υπάλληλος αλλά ως πολιτικό στέλεχος;

Τα λαμόγια δεν έχουν χρώμα. Αυτό το ξέρει όλος ο κόσμος. Ομως, ο Καραμανλής γιατί «θυμήθηκε» τώρα την υπόθεση Παπακωνσταντίνου; Άν αυτός έχει παρανομήσει, γιατί δεν τον έστειλε στον εισαγγελέα ο αρμόδιος υπουργός; Άν έχει απλώς πολιτικές ευθύνες, γιατί επί τρία χρόνια δεν είπε τίποτα η κυβέρνηση; Ο νυν πρόεδρος του ΤΕΟ Δελημήτος δήλωσε ότι τα στοιχεία τα βρήκε αυτός όταν ανέλαβε, τον Οκτώβρη του 2004, και τα κοινοποίησε το Δεκέμβρη του ίδιου χρόνου στον Δούκα και στον Σουφλιά. Επομένως, η κυβέρνηση γνώριζε και το 'κανε γαργάρα. Οταν ο Αντώναρος ρωτήθηκε σχετικά, την περασμένη Τρίτη, γύρισε αλλού την κουβέντα: «Σημασία έχουν αυτά καθαυτά τα στοιχεία». Οταν ρωτήθηκε αν τα στοιχεία στάλθηκαν στη Δικαιοσύνη, απάντησε γενικόλογα: «Η ελληνική Δικαιοσύνη επιλαμβάνεται όλων των στοιχείων». Κι όταν ο δημοσιογράφος επέμεινε, ρωτώντας αν επιλήφθηκε της συγκεκριμένης υπόθεσης, ο Αντώναρος μας άφησε όλους κάρκελο: «Δεν είμαι εκπρόσωπος της ελληνικής Δικαιοσύνης!!!

Αν ο Παπακωνσταντίνου παρανόμησε, μήπως μπορεί ο Καραμανλής (και όχι ο δυστυχής Αντώναρος) να μας πει ποιο αδικήμα διέπραξε και ποιο αδίκημα διέπραξαν οι αρμόδιοι υπουργοί και ο γαλάζιος πρόεδρος του ΤΕΟ; Και επειδή ο Καραμανλής δεν πρόκειται να απαντήσει, θα απαντήσουμε εμείς: διέπραξαν το κακούργημα της «υπόθαλψης εγκληματία-καταχροστή του δημοσίου» (αν -επαναλαμβάνουμε- παρανόμησε ο Παπακωνσταντίνου, γιατί αν δεν παρανόμησε, ο Καραμανλής έχει διαπράξει το πλημμέλημα της «συκοφαντικής δυσφήμησης»). Ακόμα και από τους πλέον αδαείς η κίνηση Καραμανλή εκλαμβάνεται ως κίνηση συμψηφισμού και τέτοια είναι: μη μιλάτε για τα δικά μας λαμόγια, γιατί θ' αρχίσουμε και εμείς να μιλάμε για τα δικά σας και θα μας πάρει ο διάολος όλους μαζί.

■ Ούτε τα προσχήματα

Για δες, ρε παιδί μου, κάτι συμπτώσεις. Η κόρη του προέδρου της «ανεξάρτητης» Αρχής καταπολέμησης του «βρόμικου χρήματος» Γ. Ζορμπά διορίστηκε στις Διεθνείς Σχέσεις της Βουλής. Η κόρη του εφέτη Ι. Σιδερη, ειδικού ανοικτή στην υπόθεση του λεγόμενου «παραδίκαστικού κυκλώματος» διορίστηκε στα Εκπαιδευτικά Προγράμματα της Βουλής. Η κόρη του προϊστάμενου της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνας Γ. Κολιοκώστα, που χειρίζεται την υπόθεση των ομολόγων, διορίστηκε στα Ευρωπαϊκά Προγράμματα της Βουλής. Μπορεί οι εν λόγω κυρίες να έχουν όλα τα τυπικά προσόντα. Γιατί, όμως, διορισμόι από το παράθυρο, χωρίς διογωνισμό, εκτός ΑΣΕΠ; Πόσες χιλιάδες Ελληνίδες έχουν τα ίδια τυπικά προσόντα και βολιδέρνουν στην ανεργία ή σε ιδιωτικές επιχειρήσεις με μισθούς πείνας; Τι να λέμε τώρα, το πράγμα είναι φως φανάρι. Ακόμα και ο «χοντρόπετος» Αντώναρος δεν μπόρεσε να απαντήσει, όταν ρωτήθηκε τη Δευτέρα στο press room. Πρώτη πτήγη να το ρίξει στο καλαματιανό, μιλώντας για το ΠΑΣΟΚ, και στο τέλος το 'παιξε τροχονόμιος: «Αυτό είναι θέμα που αφορά τη Βουλή». Από δε τη Βουλή ούτε φωνή ούτε ακρόαση.

ΥΓ: Το πολιτικό σκάνδαλο (γιατί περί σκανδάλου πρόκειται) με τους διορισμούς των θυγατέρων των ανώτερων δικαστικών στη Βουλή, για σύγουρη καριέρα, αποκάλυψε το «Πρώτο Θέμα», επιμένοντας ιδιαίτερα στην περίπτωση της θυγατέρας Ζορμπά. Μάλιστα, στην πρώτη σελίδα του είχε φωτογραφία του Γ. Ζορμπά με τη δηκτική λεζάντα: «Ψάχνει 4 μήνες, χωρίς αποτέλεσμα, το σκάνδαλο με τα ομόλογα. Η κόρη του Μαρία διορίστηκε στις Διεθνείς Σχέσεις της Βουλής τον Μάρτιο του 2006». Τι έγινε, ρε παιδί; Εσείς δεν είσαστε που μέχρι πριν μερικές βδομάδες αναπέμπατε ύμνους στον αδιάφθορο Ζορμπά; Χάλασε πουθενά η συνταγή; Άλλαξαν οι συμμαχίες και οι προτεραιότητες;

■ ΕΛΑΣ-ΤV με τσόντες και βασανιστήρια

«Μεμονωμένα περιστατικά»

Την Κυριακή το «Πρώτο Θέμα» δημοσίευε σκηνές από βίντεο που έδειχνε φοιτήτριες αστυνομικής σχολής σε σκηνές μαλακού πορνό. Βίντεο τραβηγμένο με κινητό, το οποίο φυσικά έκανε βόλτα στα κινητά κάθε μπάτσου και μπατσίνος που σέβονται τον εαυτό τους. Διότι δεν νοείται αξιοπρεπής μπάτσος ή μπατσίνα χωρίς μια μικρή συλλογή βίντεο από ενδιμπατσική ταύντα και βασανισμούς κρατούμενων. Και βέβαια, τώρα που τα συγκεκριμένα βίντεο πάνουν καλή τιμή στη δημοσιογραφική πιάτσα, κάθε αξιοπρεπής μπάτσος ή μπατσίνα σπεύδει να πουλήσει. Σιγά που θα τα 'διναν τσάμπα στο Εσωτερικών Υποθέσεων, που έχει πάρει εντολή από τον Πολύδωρα να τα μαζέψει όλα. «Σεξ, χρήμα και βία, αυτή είναι η αστυνομία», θα σχολίαζε ο ποιητής της κερκίδας.

Τη Δευτέρα το «Μεγα» πρόβαλε βίντεο, τραβηγμένο κι αυτό με κινητό, που έδειχνε σκηνές με κινητό, που σημαίνει ότι θα τα 'διναν τσάμπα στον πορνό. Εικονική εκτέλεση. Απειλή ότι θα τους τσακίσουν το λαιμό με το κλοιπτ...

Την Κυριακή πάλι στο «Πρώτο Θέμα», δημοσιεύονταν συνέ-

κών ΒΑ Αττικής. Εδώ δεν είχαμε μόνο το ανελέτη ξύλο. Είχαμε καθαρά βασανιστήρια:

■ Verba

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Δεν υπάρχουν βασανιστήρια στην ΕΛ.Α.Σ...

ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Αυτά τι ήταν;

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Θα μου επιτρέψετε να απαντήσω;

ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Σας επιτρέπω, αλλά...

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Δεν υπάρχουν βασανιστήρια στην ΕΛ.Α.Σ.. Ο όρος «βασανιστήρια» είναι διαφορετικός, προφανώς στη δική σας ορολογία από τη δική μου ορολογία.

ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Πείτε μας πώς το χαρακτηρίζετε εσείς αυτό;

ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Μεμονωμένα περιστατικά, όπως σας είπα, άσκησης βίας...

Press Room, 3.7.2007

παγάκια στα χέρια και μετά χτυπήματα με κλοιπτ, μέχρι να παραλύσουν μέσα σε φρικτούς πόνους. Εικονική εκτέλεση. Απειλή ότι θα τους τσακίσουν το λαιμό με το κλοιπτ...

Την Κυριακή πάλι στο «Πρώτο Θέμα», δημοσιεύονταν συνέ-

τελίστηκε και κακοποιήθηκε σε-ξουαλικά μέσα στη ΓΑΔΑ, στα γραφεία της Δίωξης Οργανωμένου Εγκλήματος, όπου μεταφέρθηκε κατηγορούμενος για μεταφορά αλλοδαπών εκδιδόμενων γυναικών, το βράδυ της 14.11.2006. Αν και κατήγγειλε

αμέσως το βασανισμό του και υπέβαλε μήνυση, το Εσωτερικό Υποθέσεων έκανε τα πάντα για να συγκλύψει την υπόθεση, η οποία δεν έχει προχωρήσει καθόλου.

Πώς απαντά η κυβέρνηση σε όλα αυτά; Διαβάστε τον αποκαλυπτικό διάλογο που είχε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος με δημοσιογράφους, την περασμένη Τρίτη, και θα καταλάβετε. Η κυβέρνηση παίρνει υπό την προστασία τους βασανιστές, αφεντίστε, αφεντίστε έστω και για τα μάτια να διατάξει γενικό ελεγχό στα αστυνομικά τημάτα (το απέκλεισε κατηγορηματικά ο Αντώναρος) και δίνει γραμμή στις δικαστικές αρχές να μη χαρακτηρίσουν όσα αδικήματα φτάσουν ενώπιον τους ως βασανιστήρια (κακούργημα), αλλά ως άσκησης βίας (πλημμελήμα). Ο δε Πολύδωρας διέταξε (μέσω Δημοσχάκη) ΕΔΕ σε βάρος του προεδρείου του μπατσουσνιδικάτου, επειδή εξέδωσε ανακοίνωση με τον τίτλο «Αίσχος», στην οποία ζητούσαν παραίτησης από τη φυσική και πολιτική ηγεσία της ΕΛΑΣ, με την οποία έχουν προηγούμενα.

■ Εκλογοθογίας συνέχεια

Πιέζεται ο Καραμανλής

πιστεύω ότι δε

ΠΟΛΩΝΙΑ: Τι μαθαίνουμε εδώ «στο Ελλάντα» για την Πολωνία; Τα καταγκιζόλικια των διδύμων αδερφών Κατσίνσκι στις συνδόσους κορυφής της ΕΕ και τις συμφωνίες για την εγκατάσταση της αμερικανικής αντίπεραυλικής ασπίδας. Για τις απεργιακές κινητοποιήσεις των γιατρών και των νοσηλευτών δεν μαθαίνουμε τίποτα, προφανώς για να μην λειτουργήσει η δύναμη του παραδείγματος. Από τη Δευτέρα, πάντως, περισσότερες από 100 σκηνές είχαν στηθεί έξω από το πρωθυπουργικό γραφείο, ενώ οι απεργοί κρατούσαν πτωνό που έγραφε «Επιτρέψτε μας να ζήσουμε με αξιοπρέπεια». Ζητούν αυξήσεις στους μισθούς τους και στις δαπάνες για την Υγεία. Τι ομοιότητα με τα «καθ' ημάς»!

ΗΠΑ: Κατάφερε να ξεπέρασε τη Χιλαρί Κλίντον στη συγκέντρωση χρημάτων για την προεκλογική του εκστρατεία (32,5 εκατ. δολάρια το δεύτερο τρίμηνο του 2007 ανακοίνωσαν οι υπεύθυνοι της καμπάνιας) ο Μπάρακ Ομπάμα, το νέο αιστέρι της αμερικανικής πολιτικής. Νέος, ωραίος, «λίγο μαύρος» και -όπως δείχνει το παραδάκι που μαζεύτηκε εκλεκτός του κεφαλαίου.

ΒΡΕΤΑΝΙΑ: Κακά μαντάρα για την αμερικανική πλανητική πολιτική έφερε δημοσκόπηση που δημοσίευσε μια από τις πιο έγκυρες «φωνές» του χρηματιστικού κεφαλαίου, οι «Financial Times». Σύμφωνα με τη δημοσκόπηση, οι Ευρωπαίοι βλέπουν τις ΗΠΑ ως μία από τις μεγαλύτερες απειλές για την παιγκόσμια σταθερότητα, τοποθετώντας τους στην κλίμακα κινδύνου πολύ πάνω από τις χώρες του «άξονα του κακού» (Ιράν, Ιράκ, ΛΔ Κορέας), τη Ρωσία και την Κίνα.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Άλλοι 30 άμαχοι νεκροί στην επαρχία Χελμόντ του Αφγανιστάν, τα χαράματα του περασμένου Σαββάτου. Από την πυρά αμερικανικών πολεμικών αεροπλάνων και πάλι. Στέκονται ψηλά, «κλειδώνουν» ένα στόχο και εξαπολύουν τους πυραύλους τους, σε απόλυτη ασφάλεια για τους ιδιους. Μετά, βέβαια, τους βαρτίζουν «μαχητές Ταλιμπάν». Και μόνο αν βρεθούν γυναίκες και μικρά παιδιά, ζητούν... συγνώμη. Λες και τους σκούντηξαν στο δρόμο. Σε τι αριθμό νεκρών αμάχων έχουμε φτάσει συνολικά; Έχουμε χάσει το λογαριασμό. Άλλωστε, κανές εδώ στην «μακάρια Δύση» δεν δίνει σημασία. Εδώ δίνουν σημασία μόνο στους νεκρούς αμάχους των διδύμων πύργων, του σιδηροδρομικού σταθμού της Μαδρίτης, του μετρό του Λονδίνου. Μόνο αυτό μετράνε ως «αθώο αίμα». Οι άλλοι είναι εξ ορισμού ένοχοι, διότι ανέχονται τους Ταλιμπάν. Ενώ η ανοχή των δυτικών για τους Μπους, Μπλερ και συντροφία δεν συνιστά ενοχή...

Σε ρωσικό ενεργειακό κλοιό η Ευρώπη

Απανωτά πλήγματα έχει υποστεί το απελευταίο δίμηνο η αμερικανική ενεργειακή στρατηγική στην Κεντρική Ασία και την Ευρώπη, πλήγματα που μπορούν να χαρακτηριστούν στρατηγικής σημασίας και να επιφέρουν σημαντικές αλλαγές στον ιμπεριαλιστικό συσχετισμό δυνάμεων. Οι ενεργειακές συμφωνίες που έχουν υπογραφεί από τον περασμένο Μάιο μέχρι σήμερα από τη μια ανάμεσα στη Ρωσία και χώρες της Κεντρικής Ασίας και από την άλλη ανάμεσα στη Ρωσία και ευρωπαϊκές χώρες αλλάζουν τον ενεργειακό χάρτη της Ευρώπης και τινάζουν στον αέρα την αμερικανική στρατηγική μεταφοράς του φυσικού αερίου και του πετρελαίου της Κεντρικής Ασίας στην Ευρώπη με την κατασκευή αγωγών που θα παρακάμπτουν το ρωσικό έδαφος.

Οι εξελίξεις στον ενεργειακό τομέα ήταν καταγοιτικές το τελευταίο δίμηνο. Καταλυτικό ρόλο έπιαξε η τριμερής συμφωνία που υπογράφτηκε κατά την επίσκεψη του Ρώσου προέδρου στις 9-12 Μαΐου στο Καζακστάν και στο Τουρκμενιστάν, η οποία προβλέπει την κατασκευή ενός αγωγού κατά μήκος της ακτής της Κασπίας Θάλασσας, που θα μεταφέρει τουρκμενικό φυσικό αέριο στην ευρωπαϊκή αγορά μέσω του Καζακστάν και της Ρωσίας και υπολογίζεται να λειτουργήσει μέχρι το 2009. Στο χόρο μπήκε και το Ουζμπεκιστάν με την υπογραφή μιας δεύτερης σημαντικής συμφωνίας με τη Ρωσία, το Καζακστάν και το Τουρκμενιστάν, η οποία προβλέπει την ανακαίνιση ολόκληρου του παλιού σοβιετικού δικτύου αγωγών, που συνδέει την Κεντρική Ασία με τις δυτικές αγορές μέσω Ρωσίας, ώστε να μπορεί να μεταφέρει 90 δισ. κυβικών μέτρων φυσικού αερίου που μεταφέρεται μέσω της Αυστρίας έπειρνα ηδη τα 30 δισ. κυβικά μέτρα το χρόνο.

Οι ΗΠΑ και η Ευρωπαϊκή Ένωση υπολόγιζαν να συνδέσουν το Τουρκμενιστάν, που έχει δυνατότητα εξαγωγής 100 δισ. κυβικών μέτρων φυσικού αερίου το χρόνο, και το Καζακστάν, με δυνατότητα εξαγωγής 40 δισ. κυβικών μέτρων το χρόνο, στον αγωγό που σχεδιάζαν να κατασκευάσουν από το 1998, επί προεδρίας Κλίντον, ο οποίος θα μεταφέρει το φυσικό αέριο από την Κασπία στο Νότιο Καύκασο, στην Τουρκία και στην Ευρώπη, παρακαμπτοντας τη Ρωσία. Χωρίς τη συμμετοχή των δύο αυτών χωρών, το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής των οποίων δεσμεύεται με τις προαναφερόμενες συμφωνίες να μεταφέρεται μέσω Ρωσίας, ο αγωγός αυτός δεν είναι οικονομικά βιώσιμος και συνεπώς τα σχέδια κατασκευής του είναι στον αέρα.

Η σημασία και οι επιπτώσεις των ενεργειακών συμφωνιών Ρωσίας - Τουρκμενιστάν - Καζακστάν - Ουζμπεκιστάν έγιναν εμφανείς στο αμέσως επόμενο διάστημα. Στις 17-18 Μαΐου πραγματοποιήθηκε στη ρωσική πόλη Σαμάρα η σύνοδος Ρωσίας - Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου απλά επιβεβαιώθηκε για μια αικόνη φορά η Ελλειψη ενιαίας ενεργειακής πολιτικής της ΕΕ και η αναγκαιότητα για το Κρεμλίνο να προχωρήσει σε διμερείς συμφωνίες συνεργασίας.

Αμέσως μετά τη σύνοδο στη Σαμάρα, στις 23-24 Μαΐου, ο Πούτιν επισκέφτηκε τη Βιέννη, η οποία αποδεικνύεται πολύ δεκτικός εταίρος και έχει μια 40χρονη στενή ενεργειακή συνεργασία με τη Ρωσία. Τον περασμένο Σεπτέμβριο, υπογράφτηκε μεταξύ Αυστρίας και Ρωσίας

μια μακρόχρονη συμφωνία, με βάση την οποία η Gazprom θα καλύπτει το 80% των αναγκών της Αυστρίας σε φυσικό αέριο, με 9 δισ. κυβικά μέτρα το χρόνο για τα επόμενα 20 χρόνια.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης Πούτιν στη Βιέννη ξεκίνησε η κατασκευή μιας τεράστιας υπόγειας εγκατάστασης αποθήκευσης φυσικού αερίου, κοντά στο Σάλτσμπουργκ, χωρητικότητας 2.4 δισ. κυβικών μέτρων. Το κόστος της, που υπολογίζεται στα 260 εκατομμύρια ευρώ, καλύπτεται από τη Gazprom και θα είναι η δεύτερη σε μέγεθος εγκατάσταση υπόγειας αποθήκευσης φυσικού αερίου στην Κεντρική Ευρώπη. Επίσης, πρόσφατα η Αυστρία επέτρεψε τη συμμετοχή της Gazprom στην εξαιρετικά κερδοφόρα επιχειρήση οικιακής διανομής του φυσικού αερίου στην επιοχής του Κεντρικής Ευρώπης.

Ενα μήνα μετά την επίσκεψη Πούτιν στην Αυστρία έσκασε και η βόμβα της συμφωνίας ανάμεσα στην Gazprom και την Ιταλική Eni για την κατασκευή του αγωγού φυσικού αερίου «Σάουθ Στριμ», που θα ξεκινάει από τη Ρωσία στην ευρωπαϊκή αγορά (η Ρωσία πουλάει το φυσικό αέριο στην Αυστρία 240 δολάρια τα 1.000 κυβικά μέτρα και ο αυστριακός καταναλωτής πληρώνει μέχρι και 1.000 δολάρια). Ωστόσο, στόχος της επίσκεψης Πούτιν ήταν κυρίως η διεύρυνση του ρόλου της Αυστρίας στην Ευρώπη. Το κόστος της Ρωσίας στην Ευρώπη μεταφέρεται στη Μαύρη Θάλασσα και φτάνει στη Βουλγαρία όπου ξεριζώνεται σε δύο τμήματα. Το ένα θα κατευθύνεται, μέσω Ελλάδας και πιθανόν Αλβανίας, προς τη Νότια Ιταλία και το άλλο θα κατευθύνεται, μέσω Ρουμανίας, Ουγγαρίας και Σλοβενίας, προς τη Βόρεια Ιταλία. Το κόστος κατασκευής που υπολογίζεται στα 5.5 δισ. δολάρια, θα το μοιραστούν οι δύο εταίροι της, και τα διαχειρίζονται στη Βουλγαρία όπου ξεριζώνεται σε δύο τμήματα. Το ένα θα κατευθύνεται, μέσω Ελλάδας και πιθανόν Αλβανίας, προς τη Νότια Ιταλία και τη Βόρεια Ιταλία. Το δεύτερο θα κατευθύνεται, μέσω Ρουμανίας, Ουγγαρίας και Σλοβενίας, προς τη Βόρεια Ιταλία. Το κόστος κατασκευής που υπολογίζεται στα 5.5 δισ. δολάρια, θα το μοιραστούν οι δύο εταίροι της, και τα διαχειρίζονται στη Βουλγαρία όπου ξεριζώνεται σε δύο τμήματα. Το ένα θα κατευθύνεται, μέσω Ελλάδας και πιθανόν Αλβανίας, προς τη Νότια Ιταλία και τη Βόρεια Ιταλία. Το δεύτερο θα κατευθύνεται, μέσω Ρουμανίας, Ουγγαρίας και Σλοβενίας, προς τη Βόρεια Ιταλία. Το κόστος κατασκευής που υπολογίζεται στα 5.5 δισ. δολάρια, θα το μοιραστούν οι δύο εταίροι της, και τα διαχειρίζονται στη Βουλγαρία όπου ξεριζώνεται σε δύο τμήματα. Το ένα θα κατευθύνεται, μέσω Ελλάδας και πιθανόν Αλβανίας, προς τη Νότια Ιταλία και τη Βόρεια Ιταλία. Το δεύτερο θα κατευθύνεται, μέσω Ρουμανίας, Ουγγαρίας και Σλοβενίας, προς τη Βόρεια Ιταλία. Το κόστος κατασκευής που υπολογίζεται στα 5.5 δισ. δολάρια, θα το μοιραστούν οι δύο εταίροι της, και τα διαχειρίζονται στη Βουλγαρία όπου ξεριζώνεται σε δύο τμήματα. Το ένα θα κατευθύνεται, μέσω Ελλάδας και πιθανόν Αλβανίας, προς τη Νότια Ιταλία και τη Βόρεια Ιταλία. Το δεύτερο θα κατευθύνεται, μέσω Ρουμανίας, Ουγγαρίας και Σλοβενίας, προς τη Βόρεια Ιταλία. Το κόστος κατασκευής που υπολογίζεται στα 5.5 δισ. δολάρια, θα το μοιραστούν οι δύο εταίροι της, και τα διαχειρίζονται στη Βουλγαρία όπου ξεριζώνεται σε δύο τμήματα. Το ένα θα κατευθύνεται, μέσω Ελλάδα

Χέρι, χέρι Σιωνιστές και Αμπάς κατά της Αντίστασης

Μετά πολλών επαίνων ξανάρχισαν την περαισμένη Τρίτη, μετά από δύο χρόνια διακοπής, οι συνομιλίες των Σιωνιστών με τη χούντα του Αμπάς για «θέματα ασφαλείας». Μιλάμε φυσικά για τις επισημειώσεις σε επίπεδο αρχηγών και όχι για τις ανεπίσημες που διεξάγονταν όλο το προηγούμενο διάστημα. Αν και οι συνομιλίες έγιναν κεκλεισμένων των θυρών και δεν ανακοινώθηκε τίποτα περισσότερο από τη διάθεση των δύο πλευρών να προχωρήσει η συνεργασία σε «θέματα ασφαλείας» (δηλώσεις του εκπρόσωπου του πρωθυπουργικού γραφείου των Σιωνιστών), δε χρειάζεται και πολλή σκέψη για να καταλάβει κανείς τι σχεδιάζεται.

■ Στους Σιωνιστές η βρομοδουσιά

Οι Σιωνιστές θα κάνουν την πιο βρόμικη δουλειά και οι πρατοριανοί του Αμπάς θα φροντίσουν να συλλαμβάνουν μαχητές της Χαμάς (το δήλωσαν άλλωστε και επίσημα, ότι έχουν συλλάβει δεκάδες) και να αφήνουν τους Σιωνιστές να άλωνται στη Δυτική Οχθή. Οπως έκοναν στη Ναμπλούς (τη μεγαλύτερη πόλη της Δυτικής Οχθής), όπου προχώρησαν σε αθρόες συλλήψεις, και τη Τζενίν, όπου δολοφόνησαν άλλον ένα μαχητή των «Ταξιαρχιών Μαρτύρων του αλ-Ακσα» (ένοπλης ομάδας που σχετίζεται με τη Φατάχ και αποτελεί κόκκινο πανί για τους Σιωνιστές). Βέβαια, αν με τον «υπερβάλλοντα ζήλο» τους σκοτώσουν και κανένα παιδάκι, όπως συνέβη στη Χεβρώνα, όπου δολοφόνησαν εν ψυχρώ 15χρονο, επειδή έκανε το... έγκλημα να παιζεί με ένα πλαστικό τουφέκι, τι να γίνει, αυτά έχει η ζωή! Ας κλειστούν στα σπίτια τους τα... αλητόπαιδα για να γλυτώσουν από τις ισραηλινές σφαίρες! Κι αν κάποιοι κληρικοί επιμένουν στα κηρύγματα περί... αντίστασης, θα προειδοποιηθούν να «μην ανακατεύονται με την πολιτική». Ο δοτός πρωθυπουργός Σαλάμ Φαγιάντ, με τη... δημοφιλία του 2.4% (ποσοστό που πήρε το κόμμα του στις περισσές εκλογές, για να μην ξεχνιόμαστε), απειλήσε ότι δεν θα τους ανεχθεί πλέον.

Οσο για τον Αμπάς, αυτός πιστεύει ότι θα επιβιώσει εξηγοράζοντας τους δημόσιους υπαλλήλους με

τα λεφτά που πήρε από τους Αμερικάνους, τους Ευρωπαίους και τους Σιωνιστές (οι τελευταίοι άρχισαν ήδη να του επιστρέφουν τα μισά από τα παρανόμως παρακρατημένα που εισπράττουν για λογαριασμό της Παλαιστινιακής Αρχής). Πιστεύει ότι επειδή πλήρωσε έναν ολόκληρο μισθό (τόσο πολύ χρήμα δηλαδή) για πρώτη φορά μετά από 17 μήνες, αποκλείοντας από αυτή την πληρωμή δύος δημόσιους υπαλλήλους προσλήφθηκαν από την κυβέρνηση της Χαμάς, θα κατορθώσει να επιβληθεί με το μαστίγιο και το καρότο. Ομως, τα πράγματα δεν είναι τόσο ρόδινα γ' αυτόν.

■ Στον πάτο ο Αμπάς

Σύμφωνα με πρόσφατη δημοσκόπηση, που έγινε από την παλαιστινιακή εφημερίδα «Αλ Κουντρ», μόλις το 13.5% θα ψήφιζε Αμπάς αν γίνονταν σήμερα εκλογές, ενώ ο πρω-

θυπουργός Φαγιάντ θα συγκέντρωνε μόλις 4.93%. Αντίθετα, ο Χανίγια συγκεντρώνει ποσοστό 51.5%, ενώ αξιοσημείωτο είναι ότι ο φυλακισμένος ηγέτης της Φατάχ, Μαρουάν Μπαργούτι θα έπαιρνε μόνο ένα 12.16%. Ποσοστά που έχουν ιδιαίτερη σημασία, αν αναλογιστεί κανείς ότι η εφημερίδα αυτή δεν είναι φιλι-

κά προσκείμενη στη Χαμάς αλλά στη Φατάχ και στην παλαιστινιακή Προεδρία. Πέρα όμως από τις δημοσκοπήσεις, υπάρχει και η αντίδραση ακόμα και μέσα στη Φατάχ, που κάνει τα πράγματα ακόμα πιο δυσοίωνα για τον Αμπάς. Σύμφωνα με το Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης (29/6/07), που πρόσκειται στη Χαμάς, ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης και ηγετικό στέλεχος της Φατάχ, Νοχέντ Αλ Ράιες, εξαπέλυσε ευθείες βολές κατά της πολιτικής διχασμού του Αμπάς. Ο Ράιες δήλωσε ότι οι μαζικές συλλήψεις στελεχών της Χαμάς στη Δυτική Οχθή θα την κάνουν ακόμα πιο δημοφιλή, ενώ δικαιολογήσε την αντίσταση της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας χαρακτηρίζοντάς την «προειδοποιητικό» βήμα για την ματαίωση των σχεδίων του Νταχλάν και της παρέας του.

Βολές όμως κατά της πολιτικής του Αμπάς εξαπέλυσε και ο βουλευτής Μουσταφά Μπαργούτι (επικεφαλής του συνδυασμού «Ανεξάρτητη Παλαιστίνη»), ο οποίος είχε τοποθετηθεί υπουργός Τύπου στην τελευταία κυβέρνηση «εθνικής ενότητας». Ο Μπαργούτι κατηγόρησε τον Αμπάς ότι βάζει σε κίνδυνο την παλαιστινιακή δημοκρατία με την άρνησή του να πληρώσει όλους τους δημόσιους υπαλλήλους. Κριτική δέχτηκε και η πρόταση του Αμπάς για πολιούχη δύναμη στη Λωρίδα της Γάζας, προκειμένου να διεξαχθούν οι επόμενες εκλογές. Ο ανεξάρτητος χριστιανός βουλευτής, Χασάμ Αλ Τουαλί, είπε ότι αυτό θα εντείνει το διχασμό και κάλεσε σε επανάληψη των συνομιλιών με τη Χαμάς με βάση τη συμφωνία της Μέκκα. Τα ζόρια τώρα αρχίζουν για τον Αμπάς και το επόμενο διάστημα προδιαγράφεται αρκετά κρίσιμο.

■ Μια απελευθέρωση, εκατοντάδες απαγωγές

Απελευθερώθηκε τελικά ο δημοσιογράφος του BBC, Άλαν Τζόνσον, μετά από 114 μέρες ομηρίας από τους μαχητές του «Στρατού του Ισλάμ» (μικρής ομάδας που παλαιστινιακές πηγές αναφέρουν ότι σχετίζεται με μια ισχυρή οικογένεια της Γάζας). Οχι, δεν ήταν ούτε ο Αμπάς, ούτε οι Σιωνιστές που τον απελευθέρωσαν. Προς μεγάλη απογοήτευσή τους, ο Τζόνσον απελευθερώθηκε χάρη στην παρέμβαση της Χαμάς που έφτασε στο σημείο να συλλάβει τον εκπρόσωπο τύπου του «Στρατού του Ισλάμ» και να απειλήσει με βία αν δεν απελευθερωθεί ο Τζόνσον.

«Εάν δεν υπήρχε αυτή η πραγματική και σοβαρή πίεση από τη Χαμάς, αυτή η δέσμευση για την τακτοποίηση πολλών, πολλών προβλημάτων ασφαλείας, τότε εγώ ίσως να βρισκόμουν σ' εκείνο το δωμάτιο για πολύ περισσότερο». Αυτά δήλωσε ο ίδιος ο Τζόνσον σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε τη μέρα της απελευθέρωσής του (Άλ Τζαζίρα, 4/7/07) καταρρίπτοντας κάθε επιχείρημα της «αντιτρομοκρατίας» ενάντια στη Χαμάς.

Απ' την πλευρά, όμως, του «αντιτρομοκρατικού» στρατοπέδου τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά. Τις 240 έφτασαν μέσα σε μία βδομάδα, σύμφωνα με καταγγελίες της Χαμάς, οι απαγωγές μελών και συμπαθούντων της οργάνωσης από τους πρατοριανούς του Αμπάς στη Δυτική Οχθή. Μεταξύ τους είναι ένας βουλευτής της Χαμάς και ένας ανώτερος αξιωματούχος του υπουργείου Εσωτερικών (πάλι της Χαμάς), χωρίς να τους έχουν απαγγείλει ακόμα κατηγορίες. Την διάσημη, οι Σιωνιστές έχουν απαγγέλει από τις αρχές του χρόνου πάνω από 581 Παλαιστίνιους πολίτες μόνο από την πόλη της Χεβρώνας, συμπεριλαμβανομένων 31 ανηλίκων, 74 από τους οποίους έχουν υποβληθεί σε «διοικητική κράτηση» (δηλαδή κράτηση χωρίς κατηγορίες!) για τέσσερις έως έξι μήνες! Ποιος είναι, λοιπόν, ο τρομοκράτης;

✓ **Καταδικάστηκαν σε τριετή κάθηση και ήδη κλειστήκαν στις φυλακές της Αστούρια οι Ιστανοί συνδικαλιστές εργάτες Κάνδιδο Γκονθάλεθ Καρνέρο και Χοσέ Μανούελ Μαρτίνες Μοράλα. Η κατηγορία αφορούσε τη συμμετοχή τους στις σκληρές συγκρούσεις των εργατών με την Αστυνομία και τις καταστροφές που προκάλεσε η αντίστασή τους (είχαν αποκλείσει το λιμάνι) στη Χίχον, το 2005. Τέτοιες καταδίκες δεν είναι συνηθισμένες στην Ευρώπη (έγιναν με βάση τη σκληρυνση του πολιτικού θανάτου)**

■ Κομμουνιστές της συμφοράς!

Διαβάζοντας τις παρακάτω δηλώσεις του μέλους του Πολιτικού Γραφείου του «Κόμματος του Παλαιστινιακού Λαού» (πρώην «ΚΚ») και μέλους της Εκτελεστικής Επιτροπής της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, Χάνα Αμίρεχ, που δημοσιεύτηκαν στον «Πρωτοσάστη» της περαισμένης Κυριακής (1/7/07), καταλαβαίνει κανείς γιατί οι «κομμουνιστές» της Παλαιστίνης δε μπορούν να σταυρώσουν ψήφο και στις περσινές εκλογές ο συνδυασμός συνεργασίας τους με δύο ακόμα κόμματα (το Δημοκρατικό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης και την Παλαιστινιακή Δημοκρατική Ενωση) δεν πήρε ούτε 3%:

«Καταδικάζουμε το πραξικόπημα της «Χαμάς» που είχε ως συνέπεια το δισχωρισμό της Γάζας από τη Δυτική Οχθή. Η νέα αυτή κατάσταση σταδιακά θα ολοκληρώσει τα ιστορικά σχέδια, που τέθηκαν σε εφαρμογή από το 1991, και είχαν ως στόχο να διχοτομήσουν τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη και να δημιουργήσουν δύο ξεχωριστές ενότητες, κάτιο το οποίο υποσκάπτει την πολιτική και γεωγραφική ενότητα των κατεχόμενων παλαιστινιακών εδαφών!»

Ωστε πραξικόπημα ήταν η αντίσταση των μαχητών της Χαμάς στους πρατοριανούς του Αμπάς και του Νταχλάν! Κατά τον «κομμουνισταρά» μας, οι μαχητές της Χαμάς θα έπρεπε να κάτσουν σαν προβατάκια να τους αφοπλίσουν οι «κομάντο» του αμερικανόδουλου Νταχλάν, που ήρθαν στη Γάζα με εξοπλισμό κατευθείαν από τις ΗΠΑ. Ο Αμίρεχ καταγγέλλει σφ

Ασφυξία

Η μεγαλύτερη ύβρις (με την αρχαιοελληνική έννοια του όρου) των τελευταίων πημερών είναι η φράση «ημέρες εθνικού πένθους», που βρίσκεται στην άκρη των χειλιών των πολιτικάντπων όλων των αποχρώσεων και την εκστομίζουν πριν αρχίσουν τον καθιερωμένο σκυλοκαυγά για το ποιος φταίει, ποιος είναι συνεπής κ.τ.λ.

Ακολουθεί άλλο μια ύβρις, που σερβίρεται ομορφοφτιαγμένη από τα ΜΜΕ, με γαρνιτούρα τις απόψεις κάποιων καλοταϊσμένων ειδικών: «Φταίμε όλοι».

Οχι, ρε αλήτες. Ούτε όλοι φταίμε, ούτε μέρες εθνικού πένθους διάγουμε. Δεν έχουμε εμείς τη διαχείριση του κράτους. Εμείς μόνο πληρώνουμε φόρους. Και εσείς τους ροκανίζετε, τους μετατρέπετε σε «αναπτυξιακά» και άλλα «κίνητρα», αφίνοντας γυμνό και απροστάτευτο οτιδύποτε έχει κοινωνική σημασία. Εμείς θρηνούμε, γιατί θα υποφέρουμε, ενώ εσείς τρίβετε τα χέρια σας από ικανοποίηση για τα νέα λαμπρά επιχειρηματικά πεδία που ανοίγονται μπροστά σας.

Δεν συμψφίζεται ο πόνος στον ανύπαρκτο εθνικό κοινό παρονομαστή. Δεν συμψφίζονται οι ευθύνες θυτών και θυμάτων.

Πρέπει να είναι εντελώς αναίσθητος ένας άνθρωπος της δουλειάς για να μην αισθάνεται - πέραν των άλλων - βαθύτατα προσβεβλημένος τούτες τις μέρες. Πληγωμένος από την καταστροφή μερικών από τους μεγαλύτερους φυσικούς πνεύμονες (κυρίως της ανεκτίμητης αξίας για τους κατοίκους του αττικού λεκανοπέδιου Πάρνηθας) και προσβεβλημένος λόγω του ότι τον αντιμετωπίζουν σαν χαχόλο.

Μετά τα κουτσουρεμένα μεροκάματα, τις πετσοκομένες κοινωνικές δαπάνες, τα νέα φορολογικά χαράτσια, την εξαθλίωση της κοινωνικής ασφάλισης, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, τη βία πάνω στη φοιτητική νεολαία, το χορό των σκανδάλων και το διαρκές μεγάλο φαγοπότι της πλουτοκρατίας, μετά το διαρκές διατροφικό σκάνδαλο και την ασυδοσία των «βρομιάρηδων» καπιταλιστών, έρχεται μια ακόμα τεράστια καταστροφή δασών, για να κάνει ακόμα πιο ασφυκτικό το περιβάλλον, φυσικό και κοινωνικό.

Τα αίτια και τους αίτιους όλοι τα γνωρίζουμε. Ελάχιστοι αφελείς χάβουν τα παραμύθια που σερβίρει η εξουσία. Ολοι έχουμε μάτια και βλέπουμε, όλοι έχουμε μνήμη. Κανένας μας δεν είναι ανυποψίαστος. Γί' αυτό και όλοι αισθανόμαστε πληγωμένοι και προσβεβλημένοι. Τι να τα κάνεις, όμως, αυτά τα υγιή συναισθήματα ανιδιοτελών ανθρώπων; Οι άνθρωποι των επιχειρήσεων, οι άνθρωποι της εξουσίας, δεμένοι σαν το νύχι με το κρέας μεταξύ τους, κρυφογελούν με τα δικά μας συναισθήματα, όσο παραμένουν τέτοια. Οσο παραμένουν συναισθήματα και δεν μετατρέπονται σε υλική δύναμη. Κι από κοντά οι κάθε είδους επαγγελματίες (της οικολογίας, του εθελοντισμού κ.λπ.) έρχονται να λειτουργήσουν ως αποσβεστήρας κοινωνικών κραδασμών, ζεύοντας πολλούς σε νέους ζυγούς. Μόνο αν τα συναισθήματα γίνουν σημαντικές γροθιές, μπορούμε να ελπίζουμε στο μέλλον. Αλλιώς... θα πνιγούμε!

■ Ανικανότητα με αιτία

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, ότι η κυβέρνηση της ΝΔ επέδειξε χτυπητή ανικανότητα στην αντιμετώπιση των τελευταίων πυρκαγιών και ιδιαίτερα αυτής της Πάρνηθας. Αν προσέξουμε, όμως, λίγο την κριτική που ασκούν στην κυβέρνηση αντιπολίτευση και Τύπος, δα δούμε πως αυτή αφορά περισσότερο τον επικοινωνιακό χειρισμό. Το δέαμα και όχι την ουσία. Κατηγορείται, για παράδειγμα ο Πολύδωρας ότι την ώρα που η πυρκαγιά είχε φουντώσει και κατάκαιγε την Πάρνηθα, αυτός βρισκόταν στην Αμφισσα, όπου του είχαν οργανώσει φίεστα για τη διαφήμιση της Αγροφυλακής. Κατηγορείται για τις δηλώσεις που έκανε αργά το βράδυ της Πέμπτης περί «μερικής επιτυχίας», την ώρα που η φωτιά ήταν εκτός οποιουδήποτε ελέγχου.

Σωστή όλη αυτή η κριτική, αφού μπροστά μας αποκαλύφτηκε μια πολιτική ηγεσία παντελώς ανενημέρωτη και παντελώς άσχετη προς το αντικείμενο και για τούτο ανίκανη να εκτιμήσει ακόμα και το επιπέδο του επικοινωνιακού κινδύνου. Όμως, αυτή η κριτική βοηθάει το πολιτικό παιχνίδι και κουκουλώνει την ουσία. Την ουσία που μπορούμε να βρούμε αν δέσουμε το απλό ερώτημα: γιατί η κυβέρνηση δεν κατάφερε ούτε επικοινωνιακά να προστατεύσει τον εαυτό της; Είναι ζήτημα ανικανότητας του Πολύδωρα ή μήπως είναι ζήτημα της πολιτικής που ακολουθείται στο δέμα της δασοπροστασίας; Αν η δασοπροστασία είναι η τελευταία προτεραιότητα, αν η κυβέρνηση ενδιαφέρεται γι' αυτή μόνο από επικοινωνιακή άποψη, τότε είναι απολύτως φυσικό ένας ανενημέρωτος και παντελώς άσχετος υπουργός να κάνει και επικοινωνιακές γκάφες. Και αν ο Πολύδωρας δεν έτρεχε στις κομματικές φιέστες, αλλά καθόταν με φόρμα παραλλαγής στο επιχειρησιακό κέντρο της Πυροσβεστικής, τίποτα δεν θα άλλαζε στην ουσία. Απλά, δα μπορούσε να διαχειριστεί καλύτερα το επικοινωνιακό σκέλος και να δειξει πως τάχα έγινε ότι έπρεπε, αλλά μας νίκησαν οι υπέρτερες φυσικές δυνάμεις.

■ Σκέτη προπαγάνδα

Τα ίδια ισχύουν και για την ΠΑΣΟΚ, που προσπαθεί να βγάλει πολιτική υπεραξία από την υπόδεση, πατώντας στην εικόνα μιας ανίκανης και πανικόβλητης κυβέρ-

νησης. Που προσπαθεί πίσω απ' αυτή την εικόνα να κρύψει τις δικές του πομπές, να κάνει να ξεχαστούν τα εγκλήματα που έγιναν την περίοδο της δικής του διακυβέρνησης. Τα αντανακλαστικά του Λαλιώτη λειτούργησαν πλήρως. Είναι αυτός που τηλεφώνησε στον Γιωργάκη, που έλειπε στη Γενεύη (για δουλειά της Σοσιαλιστικής Διεδνούς) και του είπε να πάρει το πρώτο αεροπλάνο και να επιστρέψει στην Ελλάδα, για να καρπωδεί τα πολιτικά οφέλη. Αυτό και έγινε. Ο Γιωργάκης επέστρεψε άρον-άρον, πήρε τις κάμερες και τράβηξε για την Πάρνηθα, για να παρουσιάσει από εκεί το σόου που σε όλες τις λεπτομέρειες είχε ετοιμάσει ο Λαλιώτης (θλιμένος, σεμνός, χωρίς κραυγές, με ύφος υπεύθυνου ηγέτη). Και βέβαια, ο Λαλιώτης φόρντισε, με τις άκρες που διαθέτει στα ΜΜΕ, να γίνει γνωστό πως όλα φέρουν τη δική του σφραγίδα.

■ Παραπλάνηση

Πριν ακόμα σβήσει η καταστροφική πυρκαγιά της Πάρνηθας, το κυβερνητικό προπαγανδιστικό επιτελείο διοχέτευσε συνεχώς την ειδηση και τα φιλότιμα παπαγαλάκια των ΜΜΕ την αναπαρήγαγαν: υποψία ότι η φωτιά στην Πάρνηθα είναι έργο εμπρηστών. Μάλιστα, στο έργο έσπευσε να συμβάλλει και ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών, ορίζοντας δυο εισαγγελείς ως εποπτεύοντες της προανάκρισης που διενεργεί η Πυροσβεστική. Υπάρχει, βέβαια, η μαρτυρία της δημοσιογράφου Κύρας Αδάμ, αυτόπτη μάρτυρα, για το πως ξεκίνησε η φωτιά (από πυλώνα

■ Τα κάνει κάτασπρα...

Το καλύτερο πλυντήριο είναι η Δικαιοσύνη για τους αστούς πολιτικούς. Είναι αυτή που τους ξεπλένει από κάθε σκάνδαλο, γι' αυτό και καταφέγγουν σ' αυτή, ώστε μετά να αποποιηθούν και κάθε πολιτική ευδύνη. Την πεπατημένη ακούλοθησε και η κυβέρνηση Καραμανλή. Εστείλε το σκάνδαλο των ομολόγων στη Δικαιοσύνη και δικαιωθήκε πριν ακόμα ολοκληρωθεί η ποινική διερεύνηση της υπόδεσης (από τη φάση της προκαταρκτικής υπόδεσης ακόμα). Κανένα από τα στελέχη του υπουργείου Οικονομικών (Άλογοσκούφη, Δούκα, Κουρή) δεν «ακούμησε» η εισαγγελική έρευνα. Οπως φαίνεται, «ακούμηπά» μόνο τον ήδη «τελειωμένο» ειδικό γραμματέα του υπουργείου Απασχόλησης Εγ. Παπαδόπουλο και μάλιστα με μια κατηγορία («υπόδαλψη εγκληματών - καταχραστών του Δημοσίου») η οποία δεν υπάρχει περίπτωση να σταδεί. Ενδεχομένως, μάλιστα, ο Ευγένιος να μη φτάσει ποτέ σε δικαστήριο κατηγορούμενος.

Η κυβέρνηση από τη μεριά της, ακολουθώντας και πάλι την πεπατημένη, έκλεισε την πολιτική συζήτηση, αρνούμενη τη συγκρότηση Εξεταστικής Επιπροπής της Βουλής, με πρόσχημα τη μη ολοκλήρωση των δικαστικών διαδικασιών (το ίδιο είχε κάνει το ΠΑΣΟΚ στην περίπτωση του σκανδάλου του χρηματιστήριου). Και μόλις γίνουν οι εκλογές, ουδείς μας ασχολείται με το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων.

την πρόληψη και την καταστολή. Αυτές οι δυο δράσεις, αλληλουσινδέομενες με επιστημονικά κριτήρια, πρέπει να μπορούν να αντιμετωπίσουν και τις πυρκαγιές από εμπρησμούς. Οταν η κυβερνητική προπαγάνδα μιλά για εμπρηστές, προσπαθεί να κρύψει τις τεράστιες ευδύνες του κράτους για την παντελή απουσία αποτελεσματικής πολιτικής προστασίας των δασών και στον τομέα της πρόληψης και σ' αυτόν της καταστολής. Οταν υπάρχει αποτελεσματική πολιτική πρόληψης-καταστολής, κανένας εμπρηστής δε μπορεί να προκαλέσει τέτοια καταστροφή.

■ Ξεφτίλα για τον Ρωμύλο

Ξεφτίλα για τον Ρωμύλο Κεδίκογλου, την παραμονή της συνταξιοδότησής του. Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, στην οποία προσέφυγε, ζητώντας την επιβολή κυρώσεων κατά του «Πρώτου Θέματος», το οποίο είχε συνεχή δημοσιεύματα για τις μπίζινες και τα περιουσιακά στοιχεία του γιου του, απεφάνθη ότι ο δημοσιογραφικός έλεγχος και η οξεία κριτική είναι απολύτως επιτρεπτά για όσους ασκούν δημόσιο λειτουργημα. «Ο έλεγχος της περιουσιακής κατάστασης ανώτατου δικαστή, ακόμη και ο έλεγχος περιουσιακής κατάστασης τέκνου του» -σημειώνει η αρχή στο μέτρο που έχει απόλυτη συνάφεια με τον έλεγχο της περιουσιακής κατάστασης του πατέρα του, είναι ζήτημα που ενδιαφέρει την κοινή γνώμη και μπορεί να συνδέεται με ευρύτερο πρόβλημα του δεσμού της Δικαιοσύνης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται όσον αφορά στην ενδεχόμενη πολιτική ευδύνη των αρμόδιων».

Σε απλά ελληνικά, η Αρχή «έφτυσε» τον πρώην πλέον πρόεδρο του Αρείου Πάγου και αποκάλυψε -εμμέσως- ότι η κυβερνητική κάλυψη, που του προσφέρθηκε αφειδώς, ήταν κάλυψη προς συνένοχο. Ο Κεδίκογλου αποχώρησε μέσα στη γενική χλεύη, αλλά αυτό δεν φάνηκε να τον ενοχλεί καθόλου.

■ Απάντηση τα ΜΑΤ

Με γιούχα υποδέχτηκαν τον Πολύδωρα κάτοικο των οικισμών της Πάρνηθας, όταν έφτασε εκεί αργά το βράδυ της Πέμπτης, αφού πρώτα ολοκλήρωσε τη φιέστα για την επανίδρυση της Αγροφυλακής στην Αμφισσα. Στο γιουχάσιμα του υπουργού συμμετείχαν και εδελοντές που είχαν πάει εκεί από νωρίς, ζητώντας μάταια να βοηθήσουν στο έργο της κατάσθεσης. Τον γιουχάσιαν ως υπεύθυνο της γενικής ανοργανωσίας που συνάντησαν και της ανικανότητας που διαπίστωσαν. Και ποια ήταν η απάντηση Πολύδωρα; Μία διμοριά ΜΑΤ κατέφθασε στο χώρο και διέταξε τους συγκεντρωμένους να αποχωρήσουν! Ετσι λειτουργεί η «κοινωνία των πολιτών».

■ Αχρηστο αμορτισέρ

Ο παρελασιάρχης του κράτους, ξεχνώντας όσα έκανε ως ενεργεία πολιτικός, απήγινε έκκληση από τη Δράμα, όπου είχε πάει για μια ακόμη παρέλαση. «Είναι η ώρα να χαραχθεί μια εδνική πολιτική για το περιβάλλον, με συμμετοχή σε διάλογο όλων των κομμάτων, όλων των φορέων και της κοινωνίας των πολιτών», δήλωσε ο Κ. Παπούλιας. Προσπάθησε να λειτουργήσει για μια ακόμη φορά ως αμορτισέρ, προκειμένου να αποφύγει τους κραδασμούς το κυβερνητικό σκάφος, έναντι του οποίου ευλόγως αισθάνεται υποχρεωμένος. Ομως, αυτό το αμορτισέρ είναι χαλασμένο. Δεν μπορεί να κάνει τη δουλειά του. Οχι μόνο γιατί οι κανόνες του πολιτικού παιχνιδιού απαιτούν να βγάζει η αντιπολίτευση υπεραξία σε βάρος της κυβέρνησης (πληρώνοντας τα ίσα), αλλά και γιατί κανένας δεν τοιμάζει πια τέτοιες εθνικές παπάρες.

Μπορεί η Πάρνηθα να καγόταν, μπορεί στην Αθήνα να έπει- φτε βροχή από στάχτη, μπορεί το πύρινο μέτωπο να δημιουργούσε έναν εφιάλτη στα μάτια των κατοίκων του «κλεινού άστεως», όμως αυτό δεν εμπόδισε τα κυβερνητικά στελέχη να γιορτάσουν μες στην καλή χαρά την αφή της φλόγας για τους Παραολυμπιακούς Αγώνες, που έγινε στην Πλάκα. Αδιάψευ-

στος μάρτυρας του παχυδερμισμού τους, το φωτογραφικό στηγιούτιπο Αβραμόπουλου-Ψαρούδα. Ούτε τα προσχήματα δεν τηρούν, καθώς πλέουν σε πελαγος αλαζονείας.

Kοινοβουλευτικές εκλογές και πάλι. Κανεξάρτητα από το πότε θα γίνουν -λόγω της πάλης των κοινοβουλευτικών κομμάτων για τη νομή της εξουσίας, λόγω της προπαγάνδας των ΜΜΕ, λόγο της αντιπαρξίας διεκδικητικού κινήματος - είμαστε ήδη σε προεκλογική περίοδο. Είμαστε λοιπόν υποχρεωμένοι να εξετάσουμε τη συγκυρία, να καθορίσουμε το πλαίσιο και τις μορφές της δράσης μας. Πάντα με ένα και μοναδικό στόχο. Τη σύγκρουση με την αστική πολιτική, τη σύγκρουση με τις μικροαστικές αυτοπάτες, την ανάδειξη στην εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της, των δικών της ιδανικών, των δικών της συμφερόντων, των δικών της στόχων. Για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, για την απελευθέρωση της εργασίας.

◆ Τη δύσκολη στιγμή της ταξικής πάλης που περνάμε όλοι τη γνωρίζουμε. Ο γνωστός «καναπές» είναι ένας πολύ επιτυχημένος συμβολισμός της δύσκολης κατάστασης. Από τη μια απεικονίζει την αντιμόχηται η αστική αντιπροσωπευτικότητα, αντιμόχηται ο κοινοβουλευτικός. Η αντιδραστική ιδεολογία της αστι-

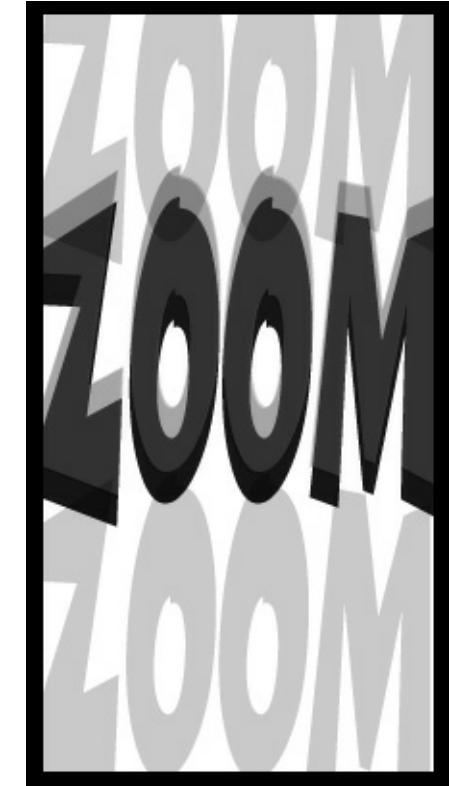
λευτισμού, της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης, είναι εξ ίσου αντιδραστικότατη. Η τυπική ισότητα όλων στο εκλέγειν και εκλέγεσθαι καλλιεργεί την απάτη της ισότητας στις ευκαιρίες, στις δυνατότητες, στα μέσα, του εκμεταλλεύμενου με τον εκμεταλλευτή «του», του εργάτη με τον καπιταλιστή, του φτωχού με τον πλούσιο, του νηστικού με τον χορτάστο. Η ψηφοφορία κάθε τέσσερα χρόνια για το ποιος θα σε εκπροσωπεί δεν είναι παρά η πεμπτουσία της «ανάθεσης». Της «ανάθεσης», της ατομικότητας, του μικρότερου κακού, που κατατρώει την ψυχή και το σώμα της εργαζόμενης κοινωνίας.

Αν υπάρχει ένα αξίωμα στην ιστορία της ανθρωπότητας, αυτό είναι πως τα προβλήματα δεν λύνονται με ψηφοφορίες. Λύνονται με διεκδικήσεις, λύνονται με αγώνα, λύνονται με συλλογική πάλη, με συλλογική δράση. Αυτό το αξίωμα αντιμόχηται η αστική αντιπροσωπευτικότητα, αντιμόχηται ο κοινοβουλευτικός. Η αντιδραστική ιδεολογία της αστι-

κών αυταπατών. Ενας επιπλέον λόγος - σοβαρότατος λόγος - ενάντια στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό.

◆ Τι βγαίνει απ' όλα αυτά; Οτι ο κοινοβουλευτισμός είναι απαράδεκτο να αποτελεί όρο για συσπείρωση δύον αντιμόχονται το σύστημα της καπιταλιστικής σκλαβιάς. Γιατί ο κοινοβουλευτισμός είναι οικοδόμημα αυτού του συστήματος. Σαρξ εκ τη σαρκός του. Γ' αυτό πρεσβεύει την τυπική ισότητα, την ατομικότητα, τον «καναπέ». Ο αντικοινοβουλευτισμός είναι όρος για τη συσπείρωση δύον αντιμόχονται το σύστημα. Είναι όρος για επαναστατική ζύμωση με αφορμή τις αστικές κοινοβουλευτικές εκλογές. Μια ζύμωση που θα καλεί σε σύγκρουση με το καρναβάλι της αστικής απάτης, με κάλεσμα σε αποχή, σε σύγκρουση με την εμποροπανήγυρη.

Ρήξη με τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό

κής τάξης δεν είναι άλλη από την «ανάθεση», από την ατομικότητα, από τον «καναπέ». Το περιβόλτο αστικού κοινοβούλιο, δεν είναι παρά ο κολοφώνας της καλπικής αστικής δημοκρατίας, δεν είναι παρά ένας αστικός αντιδραστικός θεσμός που λειτουργεί με βάση την «ανάθεση». Γ' αυτό δεν έχει καμιά θέση στην προλεταριακή δημοκρατία. Γ' αυτό θα καταργηθεί.

◆ Προεκλογικά, τα κόμματα του δικομματισμού μοιράζουν ψήφουλα και οι υπόλοιποι μεγάλα λόγια. Άμεσως μετά τις εκλογές, μόλις σβήσουν τα φώτα των διαφημιστικών εταιριών, τα χαμόγελα, οι υποσχέσεις για τα ψήφουλα δίνουν τη θέση τους στο σκεπτικόμενο για την κατάσταση της οικονομίας. Οι εργαζόμενοι ξανακαλούνται να σφίξουν το ζωνάρι. Σε τούτη την κατάσταση, σε τούτη την κοινωνίκη άπνοια, ο δρόμος είναι χαραγμένος. Ιδιωτικοποιήσεις, ελαστικές εργασιακές σχέσεις, νέο πετσόκομμα των στοιχειωδών δαπανών για τη δημόσια Υγεία και Παιδεία, νέες παραρχές στο κεφαλαίο, νέοι δρόμοι πλουτισμού για τους θεράποντες και τα λαμπρά της εξουσίας.

Αυτός ο δρόμος, όμως, έχει και ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Είναι η νέα εξοντωτική αντιασφαλιστική επίθεση. Τι σημαίνει αντιασφαλιστική επίθεση επίσης είναι γνωστό. Αύξηση των ορίων ηλικίας, πετσόκομμα των συντάξεων (και όχι μόνο). Οι μηχανισμοί είναι σπημένοι και προετοιμασμένοι. Από τα κόμματα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και την ΕΕ μέχρι τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, την ΟΚΕ, τα ΜΜΕ. Το ζητούμενο πλέον προβάλλει ως το μόνο ρεαλιστικό. Το χτύπημα του «καναπέ» και η ανάγκη της συλλογικής πάλης είναι η μόνη λύση. Ενας επιπλέον λόγος, λοιπόν, για το χτύπημα των εκλογι-

μά ζύμωση που θα στοχεύει απευθείας τον «καναπέ». Αναδεικνύονται την ανάγκη για μια νέα συλλογικότητα, μια νέα συλλογική δράση και αλληλεγγύη, που θα είναι εχθρική σε οποιουδήποτε είδους «ανάθεση». Είτε αστική, είτε κοινοβουλευτική, είτε αριστερή, είτε ριζοσπαστική. Αναδεικνύονται την ουσί

■ Ομολογία μπάχαλου

Δεν μπορούσαμε να ρίξουμε νερό στους πυλώνες της ΔΕΗ ούτε με επίγεια ούτε με εναέρια μέσα, γιατί υπήρχε κίνδυνος ηλεκτροπληξίας, δήλωσε η Πυροσβεστική. Η διπλή γραμμή των 400 KV ήταν εκτός τάσης για πολλές ώρες, το ξέρανε ότι μπορούσαν να ρίξουν νερό, απάντησε η ΔΕΗ. Ομολόγησαν έτσι την απουσία συνεργασίας ανάμεσα σε δυο βασικές από τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες. Την απουσία στοιχειώδους συντονισμού, που αποκαλύπτει την απουσία επιτελικού σχεδίου. Το απόλυτο μπάχαλο.

Ομως, ο μπαξές της αστικής πολιτικής διαθέτει απ' όλα τα επικοινωνιακά φρούτα. Λίγες ώρες μετά τα δημόσια κονταροχτυπήματα ΔΕΗ-Πυροσβεστικής, τα πήραν όλα πίσω. Στενή και άριστη ήταν η συνεργασία τους, είπαν. Έτσι τους διέταξαν από την κυβέρνηση. Γιατί το μόνο που νοιάζει την κυβέρνηση είναι ο επικοινωνιακός χειρισμός και όχι η αναζήτηση και απόδοση ευθυνών. Να περάσει η μπόρα με το μικρότερο πολιτικό κόστος (έχουμε προγραμματίσει κι εκλογές το φθινόπωρο, βλέπετε). Και τότε γιατί δεν έριξαν έγκαιρα νερό στις εστίες της φωτιάς, πριν αυτή επεκταθεί; Γιατί το θαλασσινό νερό προκαλεί βλάβη στους πυλώνες, είπε η ΔΕΗ. Αν έκρινε η πυροσβεστική ότι έπρεπε να ρίξει νερό, εμείς δεν θα την εμποδίζαμε, δήλωσαν άλλα στελέχη της, αδειάζοντας τα προηγούμενα.

Κι εμείς λέμε το πολύ απλό: δεθανούσε να πέσει θαλασσινό νερό από τα εναέρια πυροσβεστικά μέσα κι ύστερα να καθαρίσουν τους πυλώνες με το ειδικό ελικόπτερο; Αυτό, όμως, ανεβάζει το κόστος. Προτίμησαν να καεί ένας ζωτικός για Αττική και Βοιωτία πνεύμονας, για να μην έχουν κόστος! Τελικά, η κριτική για γενικό μπάχαλο και ανικανότητα είναι η πιο βολική γ' αυτούς. Άλλιώς θα πρέπει να βρεθούν κατηγορούμενοι για έγκλημα. Οχι τα στελέχη της ΔΕΗ και της Πυροσβεστικής, που είναι εκτελεστικά όργανα, αλλά οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι, που είναι αυτοί που δίνουν τις εντολές και έχουν την τελική ευθύνη.

■ Εναδηλαγή ρόλων

1998: Ο Καραμανλής παίρνει τις κάμερες, τραβά προς τον Αυλώνα και καταγγέλλει την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για «βαρύτατες ευθύνες» και τον πρωθυπουργό Σημίτη ότι «βρίσκεται εκτός τόπου και χρόνου».

2007: Ο Γιωργάκης παίρνει τις κάμερες, τραβά προς την Πάρνηθα και καταγγέλλει την κυβέρνηση της ΝΔ για «σοβαρές ευθύνες» και τον πρωθυπουργό Καραμανλή ότι «κρύβεται».

Σαν να μην πέρασε μια μέρα. Οι πρωταγωνιστές εναλλάσσονται στους ρόλους και τους διεκπεραιώνουν άψογα: Κυβέρνηση - αξιωματική αντιπολίτευση.

Καταστροφή και ψεύτικες

Με το που πέρασε το πρώτο σοκ από την καταστροφική πυρκαγιά της Πάρνηθας και οι κάτοικοι του λεκανοπέδιου έρχονται να συνηθίζουν στην ίδια, η κυβέρνηση έρχεται με φεύτικες υποσχέσεις να μειώσει το δικό της πολιτικό κόστος. Τα ζητήματα που τίθενται είναι πάρα πολλά και είναι αδύνατο να καλυφθούν στον περιορισμένο χώρο που διαθέτει η «Κ». Θα προσπαθήσουμε, λοιπόν, να σταθούμε στα βασικότερα απ' αυτά, δεσμεύμενοι ότι θα επανέλθουμε. Άλλωστε, οι αναγνώστες μας γνωρίζουν καλά ότι τα θέματα που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος απασχολούν μόνιμα τις στήλες της «Κ».

■ Εξαπάτηση

«Όπου υπήρχε δάσος θα γίνει δάσος και τα δάση που καταστράφηκαν θα αποκατασταθούν στο σύνολό τους, χωρίς να χαθεί ούτε μια σπιθαμή», δήλωσε με το γνωστό δημοσιογραφικό του ύφος ο Καραμανλής. Όσοι έχουν και μικρή έστω επαφή με τα θέματα των δασών καταλαβαίνουν αρέσων πόση απάρτηση νομιμοποιήσεις καταποτημένων δασικών εκτάσεων έχουν γίνει μέχρι τώρα. Η πρόθεση της κυβέρνησης να αναθεωρήσει το άρθρο 24 του Συντάγματος αποκαλύπτει τις πραγματικές της προθέσεις για τα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Δυο είναι τα σημεία-κλειδιά της πρωθυμόνενης αναθεώρησης. Πρώτο, η μεταφορά της ημερομηνίας-βάσης για τον ορισμό του δάσους στο 1975 έναντι του 1945, με την οποία

«πουστιά» - για να το πουύμε λαϊκά - κρύβεται πίσω απ' αυτή τη φράση του Καραμανλή.

«Όπου υπήρχε δάσος» πότε; Τη μέρα που έπιασε η φωτιά; Και τι γίνεται με τις περιοχές που είχαν καεί πριν και ουδέποτε αναδασώθηκαν; Ποιο είναι το σημείο αφετηρίας για να χαρακτηριστεί μια έκταση δάσος ή δασική; Όλο το παραχνίδι σ' αυτά παίζεται. Ολες οι νομιμοποιήσεις καταποτημένων δασικών εκτάσεων έτσι έχουν γίνει, με τελευταίο παράδειγμα αυτό της περιοχής Ραφήνας-Ν. Βουτζά, για την οποία επιπρέπει την αναδασώνοντα σε διάστημα την καπιταλιστική ανάπτυξη πάνω από την προστασία της Καραμανλής.

Εδώ δεν χρειάζεται να κάνουμε εικασίες. Ούτε να ανατρέξουμε στις αποχαρακτηρίσεις τεράστιων δασικών εκτάσεων που έχουν γίνει μέχρι τώρα. Η πρόθεση της κυβέρνησης να αναθεωρήσει το άρθρο 24 του Συντάγματος αποκαλύπτει τις πραγματικές της προθέσεις για τα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Δυο είναι τα σημεία-κλειδιά της πρωθυμόνενης αναθεώρησης. Πρώτο, η μεταφορά της ημερομηνίας-βάσης για τον ορισμό του δάσους στο 1975 έναντι του 1945, με την οποία

θα αποχαρακτηριστούν δεκάδες χιλιάδες στρέμματα δάσους και δασικών εκτάσεων. Δεύτερο, η εισαγωγή ως «λόγου δημοσίου συμφέροντος» για την παράκαμψη της δασικής νομοθεσίας και του «χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού». Ο Γ. Σουφλιάς, ο άνθρωπος στον οποίο ανατέθηκε η αποκατάσταση της Πάρνηθας, είναι ο αρχιτέκτονας και των δυο αυτών ρυθμίσεων. Δασοκόντοντον το χαρακτηρίζει πριν ελάχιστες εβδομάδες σ' ένα άρθρο της «Κ», αναφερόμενοι στις απόψεις που ανοιχτά έχει εκφράσει στη Βουλή. Ουδέποτε έκριψε ότι βάζει την καπιταλιστική ανάπτυξη πάνω από την προστασία του δάσους που αναδασώνονται μόνα τους, με φυσική αναγέννηση, που είναι προτιμότερη από τη δεντροφύτευση. Όμως, έστω και λειψού, αυτοί οι πίνακες δείχνουν την κατάσταση που επικρατεί. Δεκάρια τσακιστή δεν δίνουν για δημιουργία φυτωρίων και εκτεταμένες αναδασώσεις εκεί που απαιτείται. Οταν μάλιστα αναφέρομεστε στην Πάρνηθα, πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι η αναδάσωση κοστίζει, γιατί πρώτο δε μπορεί να γίνει με φυσική αναγέννηση (όπως π.χ. η χαλέπιος πεύκη της Χαλκιδικής, που άρχισε να ξαναφυτρώνει από τον επόμενο κιολας χρόνο) και δεύτερο αφορά έλατα, που

Υπάρχει, βέβαια, και η άλλη πλευρά. Η μη υλοποίηση των προγραμμάτων αναδάσωσης.

Κυκλοφόρησαν κάποιοι πίνακες με στοιχεία του υπουργείου Γεωργίας, που δείχνουν ότι μόνο 1 στα 11 καμένα στρέμματα δάσους αναδασώνεται. Εμείς θέλουμε να είμοιστε δίκαιοι, δεν μας αρέσει ο φτηνός εντυπωσιασμός. Οι πίνακες αυτοί δεν έχουν επιστημονική βάση, διότι καπιταριστές ρυθμίσουν μόνο τις εκτάσεις στις οποίες έγινε τεχνητή αναδάσωση (με φύτευση δενδρυλίων), ενώ υπάρχουν δάση που αναδασώνονται μόνα τους, με φυσική αναγέννηση, που είναι προτιμότερη από τη δεντροφύτευση. Όμως, έστω και λειψού, αυτοί οι πίνακες δείχνουν την κατάσταση που επικρατεί. Δεκάρια τσακιστή δεν δίνουν για δημιουργία φυτωρίων και εκτεταμένες αναδασώσεις εκεί που απαιτείται. Οταν μάλιστα αναφέρομεστε στην Πάρνηθα, πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι η αναδάσωση κοστίζει, γιατί πρώτο δε μπορεί να γίνει με φυσική αναγέννηση (όπως π.χ. η χαλέπιος πεύκη της Χαλκιδικής, που άρχισε να ξαναφυτρώνει από τον επόμενο κιολας χρόνο) και δεύτερο αφορά έλατα, που

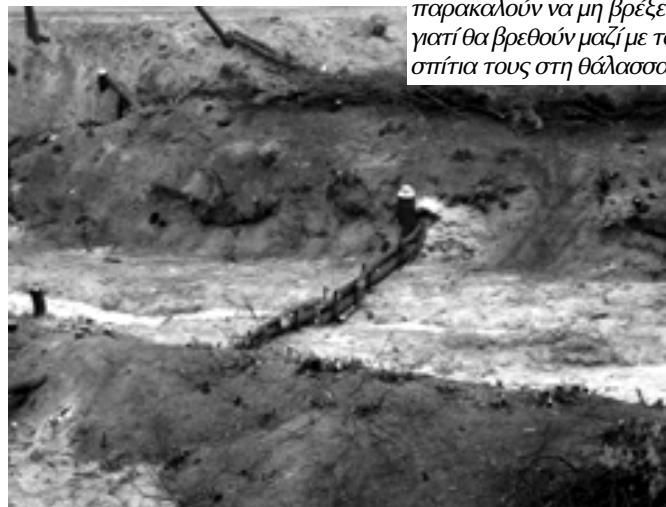
είναι σκιόφυτα, δηλαδή πρέπει να φυτρώσουν κάτω από τη σκιά άλλων δέντρων.

Ολα αυτά, λοιπόν, δεν είναι παρά μια κακοστημένη επιχείρηση εξαπάτησης. Σκέτη προπαγάνδα. Κακοστημένη είναι η επιχείρηση γιατί όλ' αυτά τα έχουμε ξανακύψει και στο πορελόδον. Ποιος δεν θυμάται, για παράδειγμα, το πρόγραμμα με το βαρύγδουπτο τίτλο «Αττικό SOS», που είχε εξαγγείλει το 1994 ο «Σουφλιάς του ΠΑΣΟΚ» ο Κ. Λαλιώτης, σύμφωνα με το οποίο την εξαετία 1994-99 θα αναδασώνονται 850.000 στρέμματα στην Αττική, για να διορθωφωθεί «πράσινη ζώνη γύρω από τον αστικό ιστό αυξάνοντας το περιαστικό πράσινο από 19% σε 51%». Λόγο πριν τη εκπνοή της εξαετίας, ρωτήθηκε ο τότε υπουργός Γεωργίας Σ. Τζουμάκας πόσες αναδασώσεις έκανε στα δύο χρόνια από την προτιμότερη: «Ελάχιστες. Διατηρεί τα διαθέσιμα χρήματα ήταν λίγα, και προγραμματίστηκαν περισσότερο έργα υποδομής φράγματα, δρόμους κλπ.» («Βρήμα», 12.7.1998). Φυσικά, ούτε έργα υποδομής έκαναν κι αυτοί

Ο, τι δεν παράγει υπεραξία πετιέται ως άχρηστο

«Μπορούν τα οικονομικά της Ελλάδας να αντέξουν το κόστος της προδημοτικής προστασίας των δασών;». Λένε πως από μικρό κι από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια. Ο Βύρων Πολύδωρας, στον οποίο ανήκει η εντός εισαγωγικών φράση (δηλωση στην «Ελευθεροτυπία») δεν είναι ούτε μικρός ούτε τρελός. Είναι ένας αστός πολιτικός εξαιρετικ

ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ

Το «μοντέλο της Χαλκιδικής» ξέμεινε στην πρώτη φάση, των κλαδοπλεγμάτων και κορμοπλεγμάτων. Οι δυο επόμενες φάσεις δεν έχει νησσούν καν. Και οι κάτοικοι παρακαλούν να μη βρέξει, γιατί θα βρεθούν μαζί με τα σπίτια τους στη θάλασσα.

φάνηκε καθαρά και στην Πάρνηθα και στο Πίλιο και στον Κισσαβό, όπου είχαν κλείσει, λόγω μη συντήρησης, ακόμα και οι δασικοί δρόμοι από τους οποίους θα είχαν πρόσβαση οι πυροσβεστικές δυνάμεις.

Θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για αναστροφή της κατάστασης μόνο αν παιρνόταν ως βάση η αποτυπωμένη κατάσταση του 1945 και έμπαινε μπροστά ένα πρόγραμμα αποκατάστασης των δασών σ' αυτά τα όρια. Με γενναία χρηματοδότηση, βέβαια, και όχι πρόγραμμα σαν αυτά του Λαλιώτη και του Σουφλιά. Κάτι τέτοιο, όμως, δεν πρόκειται να γίνει. Πρώτο, γιατί τεράστιες δασικές εκτάσεις έχουν μπει στην καπιτολιστική αγορά που κερδοσκοπεί με τη γη και δεύτερο γιατί το κράτος δεν είναι διατεθειμένο να διαθέσει κονδύλια για έργα κοινωνικής προστασίας, όπως είναι η προστασία και η αναζωγόνηση του δασικού πλούτου της χώρας μας.

■ Ποια Χαλκιδική;

Η Ραφήνα είναι ο ένας πυλώνας της κυβερνητικής προπαγάνδας και η Χαλκιδική ο άλλος. «Θα εφαρμόσουμε το μοντέλο της Χαλκιδικής», επαναλαμβάνουν το ένα μετά το άλλο τα κυβερνητικά στελέχη. «Άλιμονό τους αν κάνουν τα ίδια και στην Πάρνηθα, λέει ο πρώτης νομάρχης Χαλκιδικής («Εθνος», 3.7.07). Ας τον αφήσουμε, όμως, αυτόν, διότι μπορεί να κατηγορηθεί ότι αθείται από αντιπολιτευτικά κίνητρα. Ας δώσουμε το λόγο σε έναν έγκυρο επιστήμονα, τον διευθυντή του Εργαστηρίου Διεύθετηρης Ορεινών Υδάτων του ΑΠΘ καθηγητή Π. Στεφανίδη, που είναι αυτός που επεξεργά-

στηκε το «μοντέλο» της Χαλκιδικής, μετά τις μεγάλες πυρκαγιές της Κασσάνδρας. «Δεν ανακαλύψαμε κανένα μοντέλο στη Χαλκιδική, ούτε δέκα χρόνια νωρίτερα στο Σέχι Σου. Η τεχνογνωσία υπάρχει και αυτά που πρέπει να γίνουν είναι δεδομένα. Το σχέδιο ήταν καλό αλλά στην υλοποίηση απέτυχε... Ήρθαν τότε ο Ζαγορίτης και ο Καραμανής και είπαν για το στολίδι μας και το καμάρι μας τη Χαλκιδική, αλλά **δεν έδωσαν φράγκο**. Οι δασικές υπηρεσίες δεν έχουν χρήματα για να τρέξουν τα έργα, ο κόσμος είναι αγανακτισμένος και προσεύχεται να μη βρέξει. Αν έπεφτε στην Κασσάνδρα η βροχή που έπεσε πέρυσι τον Οκτώβριο στην Αστροβάλτα και το Σταυρό, την επόμενη μέρα θα κάναμε ανασκαφές για να βρούμε τους παραλιακούς οικισμούς, κι αυτό που σας λέω δεν είναι υπερβολή» («Εθνος», 3.7.07).

Αυτό είναι το «μοντέλο». Η πραγματικότητα της Κασσάνδρας (και όχι η φευδής πραγματικότητα που κατασκευάζει η κυβερνητική προπαγάνδα) είναι

■ Τι απαντάτε, κ. Μπασιάκο;

Πλακώνονται Πυροσβεστική και ΔΕΗ για τις ευθύνες τους στην επέκταση της πυρκαγιάς από τα Δερβενοχώρια στην Πάρνηθα. Δε μπορούσαμε να ρίξουμε νερό σε δίκτυο υπό τάση, υποστήριξε η Πυροσβεστική. Το δίκτυο ήταν εκτός τάσης, απάντησε η ΔΕΗ. Τα εναέρια μέσα στον θαλασσινό νερό που κάνει ζημιά στους πυλώνες, επανήλθε η Πυροσβεστική. Αν έρχαν θαλασσινό νερό δεν θα λέγαμε τίποτα, απάντησε η ΔΕΗ.

Κι όμως, θα μπορούσε να υπάρχει λύση. Η λύση των υδατοδεξαμενών, από τις οποίες παίρνουν νερό τα ελικόπτερα. Νέρο του δικτύου, που δεν έχει αλάτι για να κάνει ζημιά, το οποίο μάλιστα μεταφέρεται γρήγορα, αφού οι υδατοδεξαμενές είναι εγκατεστημένες σε επίκαιρα σημεία των δασικών σύγκων. Γιατί δεν υπήρχαν υδατοδεξαμενές στα Δερβενοχώρια και την Πάρνηθα;

Το σκάνδαλο είναι γνωστό στους αναγνώστες της «Κ», γιατί εμείς το αποκαλύψαμε. 300 υδατοδεξαμενές αποφασίστηκε να κατασκευαστούν επί ΠΑΣΟΚ (250 των 100 κυβικών και 50 των 50 κυβικών). Επρεπε να παραδοθούν το 2003, αλλά δίνονταν συνεχώς παρατάσεις. Οταν οι αρμόδιοι υπόλληλοι πήγαν να παραλάβουν τις πρώτες 32, διαπίστωσαν ότι αυτές δεν ήταν μεταλλικές υδατοδεξαμενές, αλλά κάπι «πάφλες» της πλάκας, που ήδη είχαν αρχηγηθεί. Κάτω από τη δική μας πίεση ο Ε. Μπασιάκος αναγκάστηκε να ακυρώσει τη σύμβαση με τη συγκεκριμένη εταιρία. Αντί, όμως, να προχωρήσει σε νέο διαγωνισμό, για να κατασκευαστούν υδατοδεξαμενές με σωστές προδιαγραφές, δεν έκανε τίποτα. Κι όταν το φθινόπωρο του 2004 τον ρωτήσαμε σχετικά, μας απάντησε ότι δεν κρίνονται απαραίτητες για τη δασοπυρόσβεση! Θυσιάστηκαν κι αυτές στο βαμό της δημοποιημένης πειθαρχίας, όπως και τόσα άλλα απαραίτητα μέτρα προστασίας.

Τι απαντάτε τώρα, κ. Μπασιάκο, μετά τα γεγονότα της Πάρνηθας;

■ Πεντέλη, Ραφήνα, Πάρνηθα: ίδια γεύση

Θράσος, ψέματα και παραπληροφόρηση

«**Ε**παναλαμβάνω ότι όσες περιοχές κάηκαν κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία, κηρύχτηκαν όλες ανεξαιρέτως αναδασώτερες. Αντιθέτως, το ΠΑΣΟΚ άφησε το 1995, το 1998, το 2000, πολύ μεγάλα κομμάτια γης έξω από την αναδάσωση. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά». Αυτό είναι το σταθερό μοτίβο του Αντώναρου στα «μπριφίνγκ» των τελευταίων ημερών, αυτό είναι το σταθερό μοτίβο των στελεχών της κυβέρνησης. Στον δύο άρθρο της Δεξιάς ανετέθη η εκλαϊκευση: όταν κάηκε η Πεντέλη, το ΠΑΣΟΚ εξαίρεσε εκτάσεις από την αναδάσωση, ενώ πρόπεροι που κάηκε η Ραφήνα, η ΝΔ δεν άφησε ούτε ένα τετραγωνικό μέτρο εκτός αναδάσωσης. Τη Ραφήνα έφερε σαν παράδειγμα και ο Αντώναρος, χωρίς να δώσει κανένα στοιχείο, αλλά και χωρίς να τον «ταπώσουν» μερικοί πολιτικοί συντάκτες που επέμεναν, γιατί είχαν πάει στα «μπριφίνγκ» εντελώς απρετοίμαστοι και απλώς γενικολογούσαν.

Είναι γνωστό πως ο θράσος δεν λεπτεί από τους αστούς πολιτικών. Αντίθετα, αποτελεί ένα από τα μεγάλα όπλα τους. Μπορούν ανερυθρίσαστα να λένε τα πιο χοντρά ψέματα και να παραπληροφορούν εν πλή-

ρει συνειδήσει. Ας δούμε, λοιπόν, τι έγινε στη Ραφήνα, μετά τη φωτιά του 2005, όταν ο Καραμανής δήλωνε, καληρός σπώας και τώρα, ότι «στη θέση του δάσους θα γίνει δάσος». Το δασικό έγκλημα έφερε πρώτη στη δημοσιότητα η «Κ», στο φύλλο της 1ης Οκτώβρη 2005. Ακολούθησαν και άλλες εφημερίδες. Συνέβη, μάλιστα, τότε και ένα ευτράπελο: ο «Ριζοσπάστης» παρουσίασε το θέμα στην πρώτη σελίδα του ως «αποκλειστικό», διο βδομάδες μετά το δικό μας δημοσίευμα. Επανήλθαμε με νέο άρθρο, στο φύλλο της 18ης Μάρτη 2006, το οποίο και αναδημοσιεύουμε. Ο, τι έγινε πρόπεροι στη Ραφήνα και τις γύρω περιοχές, ό, τι έγινε μετά το 1998 στην Πεντέλη, θα γίνει από δω και μπροστινό Κλειστών να ταιμεντοποιήσει άλλα 4.000 τ.μ. κλπ. κλπ. Το ΠΔ κρίθηκε αντισυνταγματικό από το Ε' Τμήμα του ΣΤΕ στις 27 Ιούνη 2006, ένα χρόνο πριν την καταστροφική πυρκαγιά. Ο Γ. Σουφλιάς, ακολούθωντας το δόγμα «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση», ανακοίνωσε ότι θα υποβάλει ογκώγια κατά συντάκτριας της «Ελευθεροτυπίας», που έγραψε γι' αυτή την υπόθεση, αναρωτώμενη αν έβαλαν το λύκο να φυλάει τα πρόβατα. Βλέπετε, η τοποθέτησή του ως συντονιστή για την Πάρνηθα με «άδειασμα» όχι μόνο του τριτοκλασάτου Ε. Μπασιάκου, αλλά και του πρωτοκλασάτου Π. Παυλόπουλου), είναι αυτός που καπέρτησε Προεδρικό Διάταγμα «για την προστασία του ορεινού όγκου της Πάρνηθας», το οποίο του το επέστρεψε ως αντισυνταγματικό το ΣΤΕ. Σ' αυτό το ΠΔ, που αποτελεί συνέχεια προσπάθειας που ξεκίνησε το ΠΑΣΟΚ το

πτονται από δάσος και δασική βλάστηση, αφού είχαν ήδη οικοδομήθει παράνομα.

Ο διασάρχης Πεντέλης Ντινόκας και ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας Πεταμίδης γνώριζαν αυτή την κατάσταση. Οπως γνώριζαν και την προσφυγή του συνδικαλιστικού τους οργάνου -της Πανελλήνιας Ενωσης Δασολόγων Δημόσιων Υπαλλήλων- στο ΣΤΕ ενάντια στη δασοκτόνο εγκύλιο. Τέλος, γνώριζαν και την αντίθεση που είχαν εκφράσει όλες οι Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του υπουργείου Γεωργίας. Παρολαυτά, δέχτηκαν να παίξουν το πολιτικό παιχνίδι της κυβέρνησης της ΝΔ. Ο μεν πρώτος δέχτηκε να κάνει τις δύο εισηγήσεις, ο δε δεύτερος να συμβουλέψει το γενικό γραμματέα να τις υπογράψει.

Αποτέλεσμα: **1.262,79** στρέμματα εξαιρέθηκαν από την κάλυψη που προσφέρουν οι δύο αυτές πράξεις αναδάσωσης, με το επιχείρημα ότι οι εκτάσεις αυτές την ημέρα της πυρκαγιάς δεν καλύπτονται από δάσος ή δασική βλάστηση!

Αυτό το επιχείρημα δεν στηρίζεται ούτε στο δασοκτόνο νόμο 3208/2003 ούτε στη δασοκτόνο εγκύλιο του Ε. Μπασιάκου, που και αυτή έκανε υπέρβαση του νόμου προκειμένου να αποχαρακτηρίστούν δάση και δασικές εκτάσεις, μέσω πράξεων αναδάσωσης που θα εκδοθού

■ Πανωλεθρία στις εξετάσεις των ΤΕΕ

Πανωλεθρία και πάλι στις ειδικές εξετάσεις για την εισαγωγή των αποφοίτων του Β' κύκλου των ΤΕΕ στα ΤΕΙ. Τούτο προκύπτει από τα στατιστικά στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το υπουργείο Παιδείας.

Σύμφωνα με αυτά, η πλειονότητα των υποψηφίων έγραψε κάτω από 10 στα 14 από τα 17 μαθήματα ειδικότητας. Σε 2 μόνο μαθήματα το ποσοστό κάτω από τη βάση δεν άγγιξε το 50%, παραμένοντας όμως και πάλι υψηλό και πάνω από 30%. Σε 9 μαθήματα το ποσοστό αποτυχίας ξεπέρασε το 70% και σε 5 μαθήματα κινήθηκε λίγο κάτω και πάνω από 80%. Στα δύο βασικά μαθήματα, τα Νέα Ελληνικά και τα Μαθηματικά, το ποσοστό των υποψηφίων που έγραψε κάτω από τη βάση ήταν αντίστοιχα 58,48% και 68,71%.

Ετοιμεύονται ότι και φέτος θα μείνουν αικάλυπτες ορκετές από τις 6.342 θέσεις ΤΕΙ που διατίθενται για τους αποφοίτους του Β' κύκλου των ΤΕΕ.

Τα στοιχεία αυτά αποδεικνύουν για μια αικόνη φορά ότι η δυνατότητα εισαγωγής των αποφοίτων του Β' κύκλου των ΤΕΕ στα ΤΕΙ είναι δώρο άνωρο και επιβεβαιώνουν για πολλοστή φορά την πραγματικότητα, ότι τα ΤΕΕ είναι η χωματερή για τα απότομα της εκπαίδευτικής διαδικασίας, που κατά κανόνα προέρχονται από τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Η σκληρή αυτή εικόνα για τα παιδιά της λεγόμενης τεχνολογικής εκπαίδευσης (όσο αυτή θα υπάρχει ως δεύτερος «πυλώνας» της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης) θα επαναλαμβάνεται και στο μέλλον, ανεξάρτητα από τα ρετουσαρίσματα που αυτή θα υποστεί (ΕΠΑΛ, ΕΠΑΣ), προκειμένου να ανανεωθεί το γερασμένο της πρόσωπο και να γίνει περισσότερο θελκτικό γι' αυτούς που δεν έχουν διέξodo, γι' αυτούς που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να πληρώσουν την πανάκριβη παραπαίδεια για να αγοράσουν συνταγές επιτυχίας.

■ Η Γιαννάκου Έστησε την ΟΣΕΠ-ΤΕΙ

Μπορεί η ομοσπονδία των καθηγητών των ΤΕΙ να προσκύνησε τη «μεταρρύθμιση» Καρομανλή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, να διαμαρτύρεται μόνο όταν δεν πρωθουνται τάχιστα τα δικά της συντεχνιακά συμφέροντα -των οποίων η ικανοποίηση, στο μεγαλύτερο μέρος, είναι συνώνυμη της υποβάθμισης γενικά των πανεπιστημιακών σπουδών και της πρωθητησης της διαδικασίας της Μπολόνια-, όμως η Μαριέττα θεώρησε χαμένο χρόνο τη συνάντηση μαζί της και έστειλε τον Ταλιαδούρο να τη δει (αφού τη χρησιμοποίησε όταν ήθελε, τώρα την πετά σα συμμένη λεμονόκουπα).

Ο Ταλιαδούρος δεν έδωσε καμιά απάντηση για τη μισθολογική εξομοίωση με τους πανεπιστημιακούς, την αύξηση της χρηματοδότησης των ΤΕΙ και την έκδοση των ΠΔ για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων ΤΕΕ. Οσον αφορά δε στο νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά (η ΟΣΕΠ-ΤΕΙ ζητά αυτόνομα μεταπτυχιακά), που υλοποιεί κατεύθυνση της Μπολόνια για τρεις κύκλους σπουδών, αυτό θα αργήσει να έρθει στη βουλή, γιατί το πήρε και το σήκωσε η χιονοστιβάδα των φοιτητικών κατολήψεων του φετινού χειμώνα.

Το καλοκαίρι το νομοσχέδιο για την έρευνα

Το καλοκαίρι καραδοκεί η κυβέρνηση για να ψηφίσει το νομοσχέδιο για την έρευνα, ελπίζοντας ότι θα αποφύγει ένα νέο γύρο φοιτητικού κινήματος και κινητοποίησεων των πανεπιστημιακών.

Αυτό διεράνη από την τοποθέτηση του υφυπουργού Παιδείας Ταλιαδούρου, κατά τη συνάντηση που είχε με τους καθηγητές των ΤΕΙ.

Ο Ταλιαδούρος δήλωσε ότι το νομοσχέδιο βρίσκεται στο τελικό στάδιο προετοιμασίας και ότι θα κατατεθεί άμεσα στη βουλή.

Οπως όλα δείχνουν, λοιπόν, το πανηγύρι της «δημόσιας διαβούλευσης» των «προτάσεων νόμου της διυπουργικής επιτροπής» (έτσι είχε παρουσιαστεί από τη Γιαννάκου το νομοσχέδιο στη σύνοδο των πρυτάνεων στην Καστοριά τον περασμένο Απρίλιο, ώστε να αποφευχθούν οι άμεσες αντιδράσεις και να κερδηθεί χρόνος) τελείωνε, και στη βουλή θα έρθει ένα νομοσχέδιο που ελόχιστα θα διαφέρει από αυτό που παρουσιάστηκε ως «πρόταση νόμου» και που συνάντησε την καθολική αντίδραση της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Θυμίζουμε ότι στο κείμενο της διυπουργικής επιτροπής

-Δε γίνεται καμιά νύξη για αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης για την έρευνα. Παρά τα μεγάλα λόγια για «αναβάθμιση» των Πανεπιστημίων στο επίπεδο των ευρωπαϊκών στον τομέα της έρευνας, που αποτελεί βασικό συστατικό της υπόστασης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, η κυβέρνηση εξακολουθεί να εφαρμόζει την πολιτική που επιτάσσει ο κομπραδόρικος χαρακτήρας του ελληνικού καπιταλισμού, η οποία δεν επιτρέπει «σπατάλες» για τη βασική έρευνα.

Ετσι το ποσοστό των κρατικών κονδύλων για την έρευνα παραμένει καθηλωμένο στο 0,55% του ΑΕΠ, όταν ο μέσος όρος στις χώρες της ΕΕ είναι 2,7%.

-Υποβαθμίζεται ο ρόλος των Πανεπιστημίων στην έρευνα, παρόλο που αυτά σηκώνουν το βάρος της βασικής έρευνας. Η πίτα μοιράζεται σε ΝΠΙΔ, ενώσεις προσώπων, ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς, καθώς και σε νομικά πρόσωπα της αλλοδαπής, τα οποία μπορούν να πραγματοποιούν έρευνα.

Ο υπουργός Ανάπτυξης, κατά παρέκλιση κάθε γενικής ή ειδικής σχετικής διάταξης, μπορεί να αναθέτει απευθείας με σύμβαση έργου, μελέτες, έρευνες και αξιολογήσεις σε ειδι-

κούς έλληνες ή αλλοδαπούς επιστήμονες, εμπειρογνώμονες ή σε ειδικά γραφεία ή εταιρίες και γενικά σε νομικά πρόσωπα της ημεδαπής.

-Καθιερώνεται ασφυκτικός ελεγχος και πάει περίπτωση η φιλολογία περί «αινιδιούκητου» των Πανεπιστημίων. Η Διυπουργική Επιτροπή για την Έρευνα και Τεχνολογία (ΔΕΕΤ), στην οποία μετέχει ο ίδιος ο πρωθυπουργός έχει το γενικό πρόσταγμα στη χάραξη της πολιτικής για την έρευνα και στην κατανομή των κονδυλίων.

Οι -υποτίθεται- ελεύθεροι επιστήμονες των ΑΕΙ, που ο διττός τους ρόλος, εκτός από το διδακτικό έργο, περιλαμβάνει την ελεύθερη, ενδελεχή έρευνα για την προσαγωγή της επιστήμης και της γνώσης, τίθενται κάτω από τον ασφυκτικό ελεγχο της ΔΕΕΤ και λογοδοτούν στη Γενική Γραμματεία Ερευνας και Τεχνολογίας (ΓΤΕΤ) που ανήκει στο υπουργείο Ανάπτυξης!

-Συγκροτείται το Εθνικό Συμβούλιο Ερευνας και Τεχνολογίας (ΕΣΕΤ), το οποίο εισηγείται στην ΔΕΕΤ τα θέματα που αφορούν στην πολιτική της έρευνας, τεχνολογίας και καινοτομίας, στην κατανομή των κονδυλίων και το οποίο αξιολογεί την πορεία εφαρμογής αυτής της πολιτικής. Στο ΕΣΕΤ

συμμετέχει το ίδιο το μεγάλο κεφάλαιο, με αντιπροσώπους του. 5 μέλη του ΕΣΕΤ είναι ανώτατα στελέχη επιχειρήσεων ή βιομηχανίας.

Η συμμετοχή των εκπροσώπων των καπιταλιστών στα υψηλότατα κλιμάκια χάραξης και αξιολόγησης της πολιτικής στην έρευνα σηματοδοτεί την ενίσχυση της εφαρμοσμένης έρευνας και της έρευνας στο τομέα των λεγόμενων «τεχνολογικών καινοτομιών», δηλαδή την ενίσχυση της έρευνας σε τομείς που έχουν άμεσα πρακτικά αποτέλεσματα για την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Στο κείμενο δίνεται μεγάλη έμφαση σε όρους, όπως «τεχνολογική καινοτομία», «ανάπτυξη» κ.λπ., γεγονός που υπογραμμίζει την έμφαση στη διεξαγωγή έρευνας σε τομείς που αφορούν πρωτίστως την ικανοποίηση των απαγγειλήσεων των κεφαλαίων, και παράλληλα την αποτίθεση της εργασίας στην παραπληροφόρηση.

Δε χρειάζεται φιλοσοφία για να αντιληφθεί κανείς τα κριτήρια τούτης της αξιολόγησης, που θα κατευθύνει τους πόρους της χρηματοδότησης σε επιλεγμένα ιδρύματα, που θα ανταποκρίνονται στους όρους των επιχειρήσεων.

Γιούλα Γκεσούλη

Θράσος, ψέματα και παραπληροφόρηση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

ποιηθούν όλοι οι καταπατητές που είχαν χτίσει τις βιλάρες τους οι οποίες κάηκαν στην πυρκαγιά του Ιουλίου 2005.

■ Αεροδρόμιο Σπάτων

Για την κατασκευή του απαλοτριώθηκαν χιλιάδες στρέμματα, απ' τα οποία **612,36** έμειναν οχρηστιμοποίητα. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, θα έπρεπε να ενταχθούν στις εκτάσεις που καλύπτονται με την πράξη αναδάσωσης. Ομως, οι δύο δασολόγοι και ο γενικός γραμματέας της Περιφέρειας είχαν άλλη γνώμη και τα 612,36 στρέμματα εξαιρέθηκαν από τις εν λόγω διατάξεις. Το ότι η περιοχή αυτή, λόγω του αεροδρομίου, αποτελεί πρώτης τάξεως φιλέτο για οικοδομική και εμπορική εκμετάλλευση είναι τυχαίο;

■ Παιδοψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής

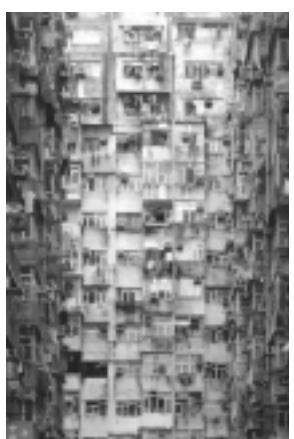
305,5 στρέμματα -που καλύπτονται από τις εγκαταστάσεις και τους αύλειους χώρους του Παιδοψυχιατρι

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

Φτάσαμε και στον Ιούλη! Η ούλοι ή κανείς. Στον αλωνάρη, αλανάρη μήνα που φέρνει την μαγική ημερομηνία 20.07.2007, για την οποία μήλησε ο Νοστράδαμος, οι Πελόδη Μποκιού, οι Τσαρμς και οι Ολύμπιας [εν όψει των ολύμπιας του Πεκίνου, όπου δα εμφανιστεί ο κόκκινος πλην ιμπεριαλιστικός δράκοντας και δα αποτυπωθεί στο σινικό τείχος με σινική μελάνη]. Πιθανολογείται ότι δ' ανοίξουν οι ουρανοί [κλειστοί είναι;] και δα βγει μια τεράστια, απειλητική, αγνώστου ταυτότητος πτάμενη επιδιδυμίδα που δα μιλάει με ανθρώπινη λαλία και δα λέει «Ξυπνήστε ρε! Πρόκειται για μια αρχαία προφυτεία που κάποτε –δεν μπορεί– δα εκπληρωθεί και δα αποπληρωθεί, αφού πρώτα ο καπιταλισμός μας χορηγήσει με έντοκες δόσεις το σχοινί –καλώδιο με το οποίο δα κρεμαστούμε, εκδικούμενος για μια άλλη προφυτεία. Άμ ρέπος αμέργον.

«Μάγκες πιάστε τα γιοφύρια κλπ» [ηαράνεση - σφήνα για όσους δυμούνται το γνωστό ρεμπετικό άσμα].

Οι fans των fans, οι φίλοι των ανεμιστήρων ξεσάλωσαν. Ακούς εκεί! Τηφλέραση, αρκουδίσιον, σέικερ, φαύρονς μικροκυμάτων, ηχοσύνολο, ηλεκτρική μασαζέρα, δοντήτης, όλα τα αγαθά του καπιταλισμού να δουλεύουν στο φουλ [τρελά, fool] για τις ανάγκες της κονόμας της ελεύθερης οικονομίας! Ε, πώς ν' αντέξει το δίκτυο, το οποίο περιμένει εναγωνίας την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, όπως εμείς την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων; Αρχισε λοιπόν από νωρίς τις διακοπές. Ομως, διακοπές κάνει παράλληλα και το κινητό. Μόνο εμείς δεν μπορούμε –δεν έχουμε Πούτιν και φαλλοί κλίναι– κι έχουμε μετατρέψει τα μπάνια του λαού σε ψυχρολουσία. Σκηνή και σαπούνι, καμπάνια για τα μπάνια. Τόσα για ζαπλώστρα, τόσα και παραπάνω για μια χωριάτικη [αστική] σαλάτα, τόσα για λουξ rooms to let –γιατί δεν μπορούμε ν' αποχωριστούμε τις ανέσεις και φθόραστε να μειώνουμε μόνο με τον εαυτό μας ή τους γύρω– τόσα για παρέα, για παρεό, για ψάθα επί της οποίας δα μείνουμε, μαζεύεται ένα γαστρονομικό ποσό που μόνο με δάνειο μπορεί να καλυφτεί. Κι έτσι περάσαμε από τις ιδανικές στις δανεικές διακοπές. Ζήσε τον μύδο σου στην Ελλάδα, παντού υπάρχει ένας ζύδος μύδος, κάθε πιστωτικό ίδρυμα δίνει κι από ένα δίκοπο διακοπόδανε. Α ρε camping gas που σας χρειάζεται!...

Υπάρχει ζωή πριν το δάνατο;

Τι δα γίνει με τον Σάββα ρεεες;

Στο περιδώριο των εορταστικών εκδηλώσεων για την επανίδρυση της επανύθρισης, καλούφηδηκαν και τα φιλέτα της Πάρνηθας κι είναι έτοιμα για σερβίρισμα. Μας προκάλεσε μεγάλη εντύπωση η ηχηρή απουσία του ΥΠΕΧΩΔΕ, λες και το ζήτημα δεν άπτεται των αρμοδιοτήτων του! Ουδείς αναζήτησε τον κουφό, όλα τα επωμίστηκε ο Βύρων που διασκέδαζε στη δερινή σύναξη των αγριοφύλακων [όπου μέδυσε και δεν ήξερε τι έλεγε]. Εντάξει, ο καλός ψήστης είναι περιζήτητος στις ψησταρίες του καπιταλισμού, αλλά δεν δέρει να επωμιστεί κι ο κουφό - σαρακατσανασιόν σερβιτόρος κάτι από το ψηστήρι της κυνής γνώμης; Ο καμένος ο Βύρων, περιστοιχισμένος από αχρείους, έχει φορτωθεί τόσες αγγαρείς που το Χατζηδακικό άσμα «φέρε τε μου ένα μαντολίνο» το μετέτρεψε στο παραληρηματικού τύπου άσμα «φέρε τε μου έναν γκαζάκια». Είναι και παγκόσμια ημέρα κατά της αλλεργίας αύριο κι είμαι αλλεργική στο ν' ασχολούμαι με κάποια πρόσωπα και πράγματα αλλά δεν βαριέστε, η δουλειά δεν είναι ντροπή. Άλλωστε λαμβάνω όλα τα προσήκοντα μέτρα προστασίας. «Ελα σίμωσε [ή ασήμωσε] και κλάψε εις το Βύρων το κορμί», που λέει κι ο Σολωμός στον ύμνο προς την ελευθερία (ποια Αρβανιτάκη ρε);.

Τόσες κάμερες, τόση αστειονόμευση στο Λονδίνο κι η πεντάρφανη βόμβα εκεί, στους πέντε δρόμους! Shit! Κάποιοι προσπαθούν να μετατρέψουν το Lond-on σε Lond-off. Ας επλίσουμε κι ας προσευχηδούμε ότι ο Γόρδιος Μπράουν (GB τα αρχικά του προς δόξαν της Μεγάλης Βρετανίας και ταυτίζομενα με αυτά του πλανητάρχη) δα σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και δα πολλαπλασιάσει τα μέτρα κατά της επάρστης τρομοκρατίας. Να μπουν κι άλλες κάμερες, να έχει κάθε απολιτή πολίτης κάμερα σε κάθε κάμαρα, μάτια στα δωμάτια. Οχι μόνο αφτιά στους τοίχους, εν ανάγκη να έχει και τοιπού! Ναι, τοιπού, γαριδάκια, φουντούνια, δρακουλίνια. Να γίνει η επιδημία επιδημία και ν' απλωθεί οικιοδελώς στο κυνωνικό σώμα σαν υφέροντας έρηπτας. Να το ζητούμενο, να η πρόκληση και η πρόκληση του δαμαστού, γενναίου, απόκοσμου κόσμου του 21ου αιώνα. Ο οποίος, κατά κάποια μυστηριώδη αριθμητική αλχημεία περιλαμβάνει και το ξεχασμένο πλην διαρκές 1984.

Ασχέτο αλλά σημαντικό: Ο [γεννημένος 24/6] Σημίτης είναι καρκίνος!

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

■ Τους έφτυσαν κι αυτοί διαπίστωσαν ότι... ψιχαλίζει

Ξεφτίλα Πολυζωγόπουλου - ΟΚΕ

«Δεδομένου ότι το Σχ/Ν **«Διαπεστάλη στην ΟΚΕ την 7.6.2007 και η συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής ολοκληρώθηκε την 21.6.2007, η Επιτροπή Εργασίας δεν έχει το χρόνο που απαιτούνται για την ενδελεχή εξέταση και το σχολιασμό του. Ακόμα περισσότερο η ΟΚΕ δεν έχει τη δυνατότητα να επηρεάσει τη νομοπαρασκευαστική διαδικασία της Βουλής, αφού λόγω του ως άνω περιορισμένου χρονικού πλαισίου η συζήτηση στην Εκτελεστική της Επιτροπή έγινε μετά το πέρας της κοινοβουλευτικής συζήτησης».**

Τα παραπάνω αναφέρονται εισαγωγικά στη «Γνώμη» που εξέδωσε η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή την περασμένη Τρίτη (3.7.2007), πάνω στο νομοσχέδιο «Θεσμικό πλαισίο επενδύσεων και αξιοποίησης της περιουσίας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης», το οποίο έχει ήδη καταστεί νόμος του κράτους από 12 μέρες πριν (21.6.2007)! Δηλαδή, η ΟΚΕ συνεδρίασε και εξέδωσε «Γνώμη» για ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο **κατόπιν εορτής**. Η κυβέρνηση την έγραψε εκεί που δεν πιάνει μελάνι και ο πρόεδρός της, ο μέγας αγωνιστής του εργαστικού κινήματος Χρήστος Πολυζωγόπουλος, καθώς και οι εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ και

της ΑΔΕΔΥ σ' αυτή, έκοναν τουμπεκί φιλοκομένο. Τους έφτυσαν καπτάμουτρα ο Μαργίνας με τον Αλογοσκούφη, που βιάζονταν να κλείσουν με διαδικασίες εξπρές το σκάνδολο των ομολόγων, κι αυτοί σκουπίστηκαν σαν καλοί γλείφτες του συστήματος και αποφάνθηκαν ότι ψιχαλίζει. Και να φανταστείτε ότι στην Επιτροπή Εργασίας που δημιούργησε η ΟΚΕ, για να μελετήσει το νομοσχέδιο και να πει τη «Γνώμη» της στη Βουλή, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έβαλε το βαρύ πυροβολικό της. Τον ειδικό μελετητή του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ Γ. Ρωμονία και τον πρόεδρο της ΠΟΚΟΠΚ (εργαζόμενοι στα ασφαλιστικά τομεία) Γ. Κουτρουμάνη.

Τους έφτυσε η κυβέρνηση και αυτοί δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να διαμαρτυρηθούν δημόσια. Να διεκδικήσουν την εφαρμογή των τύπων τουλάχιστον. Να υπερασπιστούν τον διακοσμητικό θεσμικό τους ρόλο. Να ενημερώσουν τους εργαζόμενους για την κοροϊδία. Τίποτα. Εμειναν στα πόστα με τους παχυλούς μισθούς τους (αλήθεια, πόσα ενθηλακώνει μηνιαίως ο γίγαντας Πολυζωγόπουλος;) και διευκόλυναν την κυβέρνηση στο έργο της. Γιατί αυτός είναι ο ρόλος τους.

Ελεγε ο Πολυζωγόπουλος, φυσικώνοντας σαν παγώνι,

στην ομιλία του όταν εκλέχτηκε πρόεδρος της ΟΚΕ: «Ος Πρόεδρος της ΟΚΕ, θα εργαστώ στο μέγιστο των δυνάμεών μου για να ανταποκριθώ στο **μέγεθος** της ευθύνης που μου ανατίθεται και στο **ύψος του θεσμού**. Θα είναι τιμή και καθήκον μου να εκπροσωπήσω με το πιο αποτελεσματικό τρόπο όλες τις κοινωνικοεπαγγελματικές συνιστώσες που συγκροτούν τον **κορυφαίο αυτό θεσμό** και να διαφυλάξω το **κύρος του**!»

Ενας θλιβερός Χατζηφαβάτης είναι, ένας καρπαζοεισπράκτορας της εξουσίας, ένας θλιβερός αποστάτης του εργατικού κινήματος, που φιλοδοξεί να παιδεί το ρόλο του κοινωνικού αμφοτισέρ, αλλά τον έχουν εντελώς στο φτύσιμο. Οσο για τον «κορυφαίο θεσμό» της ΟΚΕ, που τον έφτιαξε το ΠΑΣΟΚ για να δώσει σάρκα και οστά στις αρχές του «κοινωνικού εταιρισμού», ήταν πάντοτε ένα διακοσμητικό όργανο. Ετοι κι αλλιώς οι «γνώμες» της δεν είναι υποχρεωτικές για την κυβέρνηση και τη Βουλή. Θα μπορούσαν να παιδίσουν επικοινωνιακό ρόλο, στηρίζοντας τη μια ή την άλλη κατεύθυνση. Ουδέποτε, όμως, η ΟΚΕ διεκδίκησε τέτοιο ρόλο, γι' αυτό και κατάπιε και το χοντρό φτύσιμο από την κυβέρνηση Καραμανλή.

■ Γ. Δημητράκης Εχει την αλληλεγγύη μας

Xτες ξεκίνησε η δίκη του αναρχικού Γιάννη Δημητράκη. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία πως δεν πρόκειται για μια κοινή υπόθεση ληστείας, αλλά για μια υπόθεση φορτισμένη πολιτικά.

Ο Γ. Δημητράκης από τη στιγμή της σύλληψής του κράτησε μια εξαιρετικά αξιοπρεπή στάση. Το ίδιο και ως κρατούμενος σε διάφορες φυλακές. Ανέλα

Mε την επανάληψη της «Αντιγόνης» του Σοφοκλή από τη «Νέα Σκηνή», σε σκηνοθεσία Λευτέρη Βογιατζή, ξεκίνησαν οι φετινές παραστάσεις στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου. Παράσταση διαφημισμένη στο έπακρο, ως νέα πρόταση για τη σκηνική αναβίωση του αρχαίου δράματος, που οδήγησε ένα τεράστιο πλήθος να συρρεύσει στο αργολικό θέατρο. Στην παράσταση του Σαββάτου, την οποία παρακολουθήσαμε εμείς, στο κοιλον δεν έπεφτε καρφίτσα. Οι θεατές πρέπει να πλησιάσαν τους 10.000 και στο φινάλε το χειροκρότημά τους ήταν θερμό και παρατεταμένο. Πλην, όμως, ο θησαυρός αποδείχτηκε (για μια ακόμη φορά) άνθρακες.

Μάλλον είναι αργά για να καταλάβει ο κ. Βογιατζής ότι το αρχαίο δράμα «δεν του πάει» (για να χρησιμοποιήσουμε μια όσο γίνεται πιο κομψή έκφραση). Δεν έχει άποψη γι' αυτό, ούτε ιδεολογική ούτε αισθητική. Το μόνο που «έχει» είναι η εμμονή του στη λεπτομέρεια και η ικανότητά του να οργανώνει (με εξοντωτικές μεθόδους δουλειών) καλοδουλεμένες παραστάσεις. Σπάνια έχουμε δει τόσο καλοδουλεμένη (από την άποψη της συνολικής σκηνικής παρουσίας του θιάσου) παράσταση αρχαίου δράματος. Αρκεί όμως αυτό; Τι να τον κάνεις έναν απόλυτα συγχρονισμένο θίασο, που κάνει πρόβα ακόμα και μισή ώρα πριν την παράσταση (!), όταν αυτός καλείται να παρουσιάσει απλώς ένα σύνολο από ναρκισσιστικές πομφόλυγες; Το αποτέλεσμα εξ ορισμού είναι άνισο και το μόνο που σου αφήνει στο τέλος είναι ένα «πι κρίμα!».

Ο Βογιατζής δεν έχει ιδεολογική άποψη για το αρχαίο δράμα. Ούτε για την «Αντιγόνη». Στις ώρες που περιμέναμε μέχρι ν' αρχίσει η παράσταση, διαβάσαμε ολόκληρο το ογκώδες (215 σελίδες) βιβλίο που αποτελεί το πρόγραμμα της παράστασης και δεν βρήκαμε ούτε μια αράδα του σκηνοθέτη για το πώς αυτός βλέπει την τραγωδία του Σοφοκλή, την πιο πολυδιαβασμένη, αυτή που έχει τροφοδοτήσει στοχασμούς φιλοσόφων, κοινωνιολόγων, λογοτεχνών, θεατρανθρώπων. Θα μπορούσε να πει κανείς, ότι ο σκηνοθέτης μιλά με την παράστασή του και δεν έχει ανάγκη να γράψει ένα σημείωμα. Μολονότι και αυτό (αν ιχύει) προδίδει το ναρκισσισμό και τον ελιτισμό του ανθρώπου, εντούτοις εμείς δεν είδαμε ιδεολογική άποψη για το έργο στην παράσταση. Αντίθετα, ένα εκτενές απόστασμα από το βιβλίο του Τζορτζ Στάινερ «Οι Αντιγόνες», με αναφορές στο πώς αντιμετώπισαν την «Αντιγόνη» δυτικοί στοχαστές και λογοτέχνες (και κρίσεις εν πολλοίσι αυθαίρετες και λαθαμένες), επιβεβαίωσε την υποψία μας για τη σύγχρονη και τον εκλεκτικισμό του σκηνοθέτη. Ο Βογιατζής δεν έχει ιδεολογική άποψη και μάλλον δεν ενδιαφέρεται να αποκτήσει. Αντιμετωπίζει το αρχαίο δράμα καθαρά φορμαλιστικά. Ως ένα πεδίο ανάπτυξης των εμμονών και των ναρκισσισμού του. Το μόνο θετικό -κι αυτό οφελούμε να του το αναγνωρίσουμε- είναι πως ο Βογιατζής δεν «διάβασε» την «Αντιγόνη» με τον γνωστό μανιχαϊστικό τρόπο του συρμού (που δικαιώνει την Αντιγόνη και καταδικάζει τον Κρέοντα), αλλά είδε στο λόγο του Σοφοκλή μια διπλή τραγωδία (της Αντιγόνης και του Κρέοντα). Πλην, όμως, αυτό έμεινε ημιτελές, για τον

■ Η κατά Βογιατζή «Αντιγόνη» του Σοφοκλή στην Επίδαυρο

Ναρκισσιστικές πομφόλυγες

«Χρειαζόμαστε ένα θέατρο που να δίνει τη δυνατότητα όχι μόνο για συναποθήματα, απόψεις και κίνητρα, τα οποία επιτρέπει το εκάστοτε πεδίο των ανθρώπινων σχέσεων όπου συμβαίνουν οι πράξεις. Χρειαζόμαστε ένα θέατρο που να χρησιμοποιεί και να παράγει σκέψεις και αισθήματα, τα οποία να παιζουν ένα ρόλο για τη μεταβολή του πεδίου αυτού.»

Το πεδίο πρέπει να μπορεί να επισημανθεί στην ιστορική του σχετικότητα. Αυτό σημαίνει ρήξη με τη συνήθειά μας να γδύνουμε τις διαφορετικές κοινωνικές δομές από τις διαφορές τους, έτσι που όλες να μοιάζουν με τη δική μας λήγο πολύ, σα να υπήρχαν πάντα, δηλαδή σα να ήταν αιώνες. Εμείς όμως θέλουμε να διαπρήσουμε την ανομοιόπτη τους και να έχουμε πάντα μπροστά στα μάτια μας το όπι είναι εφήμερες, έτσι ώστε να μπορούμε να θεωρήσουμε και τη δική μας κοινωνική δομή εφήμερη...»

Αν κινήσουμε τις φιγούρες μας πάνω στη σκηνή με κοινωνικές κινητήριες δυνάμεις διαφορετικές ανάλογα με την εποχή, τότε δυσκολεύουμε το θεατή μας να ταυτοποιεί μαζί τους. Δεν μπορεί να σκεφτεί απλάς «Ετοι θα ενεργούσα κι εγώ», αλλά το πολύ πολύ μπορεί να πει «Αν ζόυσα κάτω από τέτοιες συνθήκες». Κι αν παιζουμε έργα της δικής μας εποχής σαν ιστορικά έργα, ίσως οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες ενεργεί να του φανούν επίσης ιδιάζουσες, κι αυτό είναι η αρχή της κριτικής».²

απλούστατο λόγο ότι ο σκηνοθέτης δεν μπορεί στοιχειωδώς να κατανοήσει την έννοια της αντιθεσής και τη σημασία της στην ερμηνεία της κοινωνικής εξέλιξης.

Αυτό που αποτελεί τον ιδεολογικό πυρήνα του έργου, αυτό που αποκαλύπτει την πρόδηλη αμηχανία του Σοφοκλή (γι' αυτό και μένει στα ερωτήματα, χωρίς να δίνει απαντήσεις), αυτό που κατά τη γνώμη μας αποτελεί το «κλειδί» για μια σύγχρονη σκηνική «ανάγνωση» της «Αντιγόνης», η αντίθεση ανάμεσα στο παλιό μητριαρχικό δίκαιο με την αικατάσχετη θητικολογία του (φορέας του οποίου είναι η Αντιγόνη) και το νέο τυραννικό δίκαιο της «πόλης κράτους», με τον θετικιστικό λόγο και τρόπο του (φορέας του οποίου είναι ο Κρέων), αντίθεση πρωτεύουσα, στην οποία «υποτάσσονται» όλες οι δευτερεύουσες αντιθέσεις του έργου (άνδρας-γυναίκα, νέος-ηλικιώνενος), ο Βογιατζής ούτε καν το υποψίστηκε, ούτε καν θελήσει να το ϕαύσει. Η αντίθεση αυτή και η αμηχανία του τραγικού ποιητή μπροστά στα παράγωγά της φαίνονται καθαρά στον αντιρατικό τρόπο με τον οποίο παρεμβαίνει ο Χορός, συμφωνώντας πότε με την Αντιγόνη και πότε με τον Κρέοντα. Αυτές οι αντιθέσεις και αντιφάσεις στον τραγικό λόγο είναι που οδήγησαν τον Καρλ Μαρξ, βαθύτατο γνώστη της αρχαιοελληνικής γραμματείας, να γράψει πριν από ενάμιση αιώνα, ότι αυτά τα έργα εξακολουθούν να μας προκαλούν συγκίνηση και αισθητική απόλαυση όχι μόνο λόγω της υψηλής ποιητικής τους, αλλά και επειδή αναφέρονται στην παιδική εποχή της ανθρωπότητας, που ξέρουμε ότι έχει παρελθει ανεπιστρεπτή.¹

Ομως, ο Βογιατζής δεν έχει ούτε αισθητική άποψη για το αρχαίο δράμα. Γι' αυτό και η καλοδουλεμένη «Αντιγόνη» του ήταν άνιση, με ετερόκλητα στοιχεία, χωρίς καμία διαλεκτική σύνδεση μεταξύ τους. Θύμιζε περισσότερο ένα μωσαϊκό τάσσων, παρά μια συγκροτημένη αισθητική -έστω- πρόταση για την αναβίωση του αρχαίου δράματος. Και δεν έχει ο σκηνοθέτης της έπαρεται να αποκτήσει. Αντιμετωπίζει το αρχαίο δράμα καθαρά φορμαλιστικά. Ως ένα πεδίο ανάπτυξης των εμμονών και των ναρκισσισμού του. Το μόνο θετικό -κι αυτό οφελούμε να του το αναγνωρίσουμε- είναι πως ο Βογιατζής δεν «διάβασε» την «Αντιγόνη» με τον γνωστό μανιχαϊστικό τρόπο του συρμού (που δικαιώνει την Αντιγόνη και καταδικάζει τον Κρέοντα), αλλά είδε στο λόγο του Σοφοκλή μια διπλή τραγωδία (της Αντιγόνης και του Κρέοντα). Πλην, όμως, αυτό έμεινε ημιτελές, για τον

τους όσοι καταπιάνονται με τη σκηνική παρουσίαση των αρχαιοελληνικών έργων (τραγωδιών και κωμωδιών). Το βασικό πρόβλημα σχεδόν όλων τους είναι η εξωιστορική προσέγγιση των έργων. Γ' αυτό και μπλέ-

κονταί συνεχώς σε αδιέξοδα, με αποτέλεσμα οι πιο τολμηροί να προσπαθούν να εντυπωσίσουν με εξωτερικά στοιχεία και να σπάνε και αυτοί τα μούτρα τους. «Είναι πια δυνατό να συλλάβουμε τη φύση και τις κοινωνικές σχέσεις που βρίσκονται στη βάση της ελληνικής φαντασίας -άρα και της ελληνικής τέχνης- με τα αυτόματα κλωστήρια, τους σιδηρόδρομους, τις αιμομηχανές και τον τηλέγραφο»,¹ έγραφε το 1857 ο Μαρξ, Σήμερα, έχουμε φύγει και από την εποχή του Μαρξ. Εχουμε φύγει από τα αυτόματα κλωστήρια, τους σιδηρόδρομους και τον τηλέγραφο και έχουμε φτάσει στα βιομηχανικά ρομπότ, τα αεροπλάνα και το γρήγορο Internet. Θα προμηθευτούμε «ηθικές αξίες» από τους αρχαίους αττικούς συγγραφείς; Θα λέμε -όπως συνηθίζουν να λένε διάφοροι άνθρωποι του θεάτρου, διαφημίζοντας τις παραστάσεις τους- ότι «το τάδε έργο είναι τραγικό επίτιαρο»; Αυτό δεν είναι μόνο γελοίο, αλλά και επικίνδυνο, γιατί παράγει θεατές άβουλους, χωρίς κρίση, αιθύρματα της κυριαρχησης ιδεολογίας.

ΔΗΜ. NAT

1. «Ωστόσο, η δυσκολία δε βρίσκεται, όπως ίως θα περίμενε κανείς, στο να εννοήσουμε ότι η τέχνη και το ελληνικό έπος είναι συνδεδέμενα με κάποιες μορφές της κοινωνικής εξέλιξης. Η δυσκολία είναι πως όλα τούτα εξακολουθούν να μας προκαλούν αισθητική απόλαυση και, από μια ορισμένη άποψη, αποτελούν κανόνα και πρότυπο ανυπέρβλητο.

Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ξαναγίνει παιδί, γιατί αλλιώτικα καταντάει να παιδιάριζε. Ωστόσο, μήπως δεν ικανοποιείται από την αφέλεια του παιδιού και δεν προσπαθεί να αναπαραγάγει την αλήθευση της σ' ένα ανώτερο επίπεδο; Μήπως ο προγματικός χαρακτήρας κάθε εποχής δεν ξαναζεί τη φυσική του αλήθευση στην παιδ

Η βελούδινη επανάσταση του Πλατινί

Όπως είναι γνωστό, τα διαχρήματα αποτελέσματα των ελληνικών ομάδων στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις έχουν σαν αποτέλεσμα από την ερχομένη ογκωνιστική περίοδο να μην είναι δεδομένη η παρουσία του πρωταθλητή Ελλάδας στους ομίλους του Champions League, ενώ ταυτόχρονα θα μειωθούν και οι εκπρόσωποι της χώρας μας στο κύπελλο ΟΥΕΦΑ. Η εξέλιξη αυτή αναφένεται ιδιαίτερα οδυνηρή για το υποβαθμισμένο και αναξιόπιστο ελληνικό ποδοσφαιριό, δεδομένου ότι οι «επενδύσεις» των ομάδων μας συνδέονται στενά με τα φράγκα που θα πάρουν από τη συμμετοχή τους στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και ιδιαίτερα στο Champions League. Μοναδική ελπίδα για τους «ανδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού ποδοσφαιρίου είναι η επιτροπή στρατηγικής της ΟΥΕΦΑ να εγκρίνει τις εισηγήσεις του νέου προέδρου της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί σχετικά με τη συμμετοχή των ομάδων στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και ιδιαίτερα στην προκριματική φάση του Champions League. Σύμφωνα με το σχέδιο που πρωθεί ο Πλατινί για την τριετία 2009-2012, οι τρεις πρώτες χώρες στη βαθμολογία της ΟΥΕΦΑ θα έχουν τρεις απευθείας εκπρόσωπους (μέχρι σήμερα είχαν δύο απευθείας και δύο στα προκριματικά) στους «32», οι τρεις επόμενες δύο, οι χώρες 7-12 έναν (μέχρι σήμερα ισχύει μέχρι την 9η της βαθμολογίας), οι πρωταθλητές των θέσεων 13-53 θα παίζουν μεταξύ τους για έξι εισιτήρια και οι κυπελλούχοι των 16 πρώτων χωρών θα παίζουν μεταξύ τους για τεσσερις θέσεις στους ομίλους. Στο σχέδιο αυτό αντιδρούν έντονα χώρες όπως η Σκωτία, το Βέλγιο και η Ουκρανία (χώρες στις θέσεις 7-15), που βλέπουν ότι χάνουν τη δεύτερη προνομιούχη θέση από το πρωταθλημά τους και χλιαρά ορισμένες ισχυρές λίγκες που είχαν τεσσερις ή τρεις ομάδες στους «32», όμως στηρίζεται από τις μικρομεσαίες ομοσπονδίες (οι οποίες έδωσαν και τη νίκη στον Πλατινί στις πρόσφατες εκλογές της ΟΥΕΦΑ) και αναμένεται να υιοθετηθεί από την εκτελεστική επιτροπή που θα συνεδριάσει στην Ισταμπούλ τον προσεχή Σεπτέμβρη.

Αν ψηφιστούν οι αλλαγές που προτείνει ο Πλατινί, ιδιαίτερα ευνοημένη θα είναι η χώρα μας που βρίσκεται στη 16η θέση της βαθμολογίας. Σύμφωνα με τα όσα ισχύουν σήμερα, ο πρωταθλητής Ελλάδος θα ξεκινούσε από τον B' προκριματικό γύρο, με ισχυρό ενδεχόμενο να έβρισκε στο δρόμο του κάπιο μεγαθήριο στους δύο προκριματικούς γύρους, ενώ τώρα θα διεκδική-

σει είναι από τα έξι εισιτήρια με τις

πρωταθλήτριες των χώρων που βρίσκονται από την 13η έως την 53η της βαθμολογίας. Επιπλέον, για την χώρα μας υπάρχει το ενδεχόμενο να έχει και 2η ομάδα στους ομίλους του Champions League, ενώ ταυτόχρονα θα μειωθούν και οι εκπρόσωποι της χώρας μας στο κύπελλο ΟΥΕΦΑ. Η εξέλιξη αυτή αναφένεται ιδιαίτερα οδυνηρή για το υποβαθμισμένο και αναξιόπιστο ελληνικό ποδοσφαιριό, δεδομένου ότι οι «επενδύσεις» των ομάδων μας συνδέονται στενά με τα φράγκα που θα πάρουν από τη συμμετοχή τους στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και ιδιαίτερα στο Champions League. Μοναδική ελπίδα για τους «ανδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού ποδοσφαιρίου είναι η επιτροπή στρατηγικής της ΟΥΕΦΑ να εγκρίνει τις εισηγήσεις του νέου προέδρου της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί σχετικά με τη συμμετοχή των ομάδων στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και ιδιαίτερα στην προκριματική φάση του Champions League. Σύμφωνα με το σχέδιο που πρωθεί ο Πλατινί για την τριετία 2009-2012, οι τρεις πρώτες χώρες στη βαθμολογία της ΟΥΕΦΑ θα έχουν τρεις απευθείας εκπρόσωπους (μέχρι σήμερα είχαν δύο απευθείας και δύο στα προκριματικά) στους «32», οι τρεις επόμενες δύο, οι χώρες 7-12 έναν (μέχρι σήμερα ισχύει μέχρι την 9η της βαθμολογίας), οι πρωταθλητές των θέσεων 13-53 θα παίζουν μεταξύ τους για έξι εισιτήρια και οι κυπελλούχοι των 16 πρώτων χωρών θα παίζουν μεταξύ τους για τεσσερις θέσεις στους ομίλους. Στο σχέδιο αυτό αντιδρούν έντονα χώρες όπως η Σκωτία, το Βέλγιο και η Ουκρανία (χώρες στις θέσεις 7-15), που βλέπουν ότι χάνουν τη δεύτερη προνομιούχη θέση από το πρωταθλημά τους και χλιαρά ορισμένες ισχυρές λίγκες που είχαν τεσσερις ή τρεις ομάδες στους «32», όμως στηρίζεται από τις μικρομεσαίες ομοσπονδίες (οι οποίες έδωσαν και τη νίκη στον Πλατινί στις πρόσφατες εκλογές της ΟΥΕΦΑ) και αναμένεται να υιοθετηθεί από την εκτελεστική επιτροπή που θα συνεδριάσει στην Ισταμπούλ τον προσεχή Σεπτέμβρη.

Οι μέχρι τώρα αντιδράσεις από τον ευρωπαϊκό αθλητικό Τύπο και τα διεθνή φόρουμ αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερα θετικά σχόλια και αυτό γιατί «ανοίγει» η αγορά για μπτίζες στο ποδοσφαιρό σε όλα τα πλάτη και τα μήκη της ευρωπαϊκής ηπείρου. Ο Πλατινί κατάφερε στο λίγο διάστημα που βρίσκεται στην προεδρία της ΟΥΕΦΑ να βρει τη φόρμουλα και να τηρήσει μια από τις βασικές προετοιμάσεις. Σύμφωνα με το προτεινόμενο σχέδιο, στους ομίλους του Champions League θα εκπρωταπούνται σήμερα 18 πρωταθλήτριες ομάδες (συνήθως είναι 13-15), οι πρωταθλητές των δώδεκα πρώτων και οι έξι πρωταθλητές από τη μάχη της 13ης μέχρι την 15η θέση, συνεπώς ανοίγει η αγορά για όσους θελουν να ασχοληθούν «επενδυτικά» με το άθλημα. Επιπλέον, ο Πλατινί καταφέρνει να στηρίξει τις χώρες δεύτερης ταχύτητας (Βουλγαρία, Βέλγιο, Αυστρία κτλ.) και ταυτόχρονα να ενισχύσει τις εθνικές ομοσπονδίες. Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες (το ίδιο συμβαίνει και στη χώρα μας) οι εθνικές ομοσπονδίες έχουν στη δικαιοδοσία τους το θεσμό του κυπελλού, το οποίο τα τελευταία χρόνια έχει υποβαθμιστεί αρκετά. Η δυνατότητα να βρεθεί ο κυπελλούχος στους ομίλους του Πανιόνιο. Μέχρι πριν μερικές μέρες η μεταγράφη του στους ερυθρόλευκους ήταν κάτι περισσότερο από σύγουρη, όμως με αστραπαίας κινήσεις στο παρα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

θα μπορούν να ελπίζουν στη συμμετοχή τους στην φάση των «32».

Ενα ακόμη σημείο που θα πρέπει να σταθούμε για να καταλάβουμε τη βοήθεια του Πλατινί προς τις Εθνικές ομοσπονδίες είναι και η απάρτασή του να περιοριστούν οι ογώνες της προκριματικής φάσης του επόμενου Μουντιάλ. Τι σημαίνει αυτό σε απλά ελληνικά; Περισσότερες κενές ημερομηνίες για τη διεξαγωγή φίλικών αγώνων των εθνικών ομάδων, άρα και περισσότερα έσοδα για τις ομοσπονδίες.

Οι αντιδράσεις, όπως είπαμε και παραπάνω, προέρχονται από τις χώρες που βρίσκονται μεταξύ 7 και 15, οι οποίες μετά το 2009 αντί να έχουν και τη 2η θέση τους προνομιούχο ότι δινούν ένα εισιτήριο για το κύπελλο ΟΥΕΦΑ. Ήδη, η σκωτεζική συγκάλεσε σύσκεψη υπό την καθοδούση των Καλαθοσφαιριστών, δήλωσε τα εξής: «Γελάνε πίσω από την πλάτη μας με το ελληνικό πρωταθλήμα στην Ευρώπη. Έχουμε ένα από τα χειρότερα πρωταθλήματα, δεν πρέπει να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο. Προκάλεσε έτσι την οργή των εκπροσώπων του ΕΣΑΚΕ (Λίγκα του μπάσκετ) και της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαιρίστης (ΕΟΚ). Αν και βιτρίνα του ελληνικού μπάσκετ είναι πολύ όμορφη και ελκυστική (διοι απολαύσαμε την μάχη μεταξύ Ολυμπιακού και Παναθηναϊκού για τον τίτλο του πρωταθλήματος), ομέσως παρακάτω επικρατεί το απόλυτο σκοτάδι. Σύμφωνα με την ανακοίνωση του ΠΣΑΚ, οι περισσότεροι παίχτες της Α1 είναι απλήρωτοι και αγωνίζονται χωρίς να μπορούν να εξασφαλίσουν τα χρήματα που προβλέπονται στα συμβόλαια τους, οι κοινοτικοί παίχτες έχουν περισσότερα δικαιώματα και εξασφαλίζουν τα χρήματα τους ευκολότερα από τους Ελληνες, η Α2 κατηγορία είναι επί της ουσίας Ερασιτεχνική, οι παίχτες είναι στην πλειοψηφία τους ανασφαλιστούν και τα πράγματα πηγαίνουν προς το εκτιμήσετε ότι πάσχουμε ως κράτος, ως κοινωνία, ως διοικητική δομή από τους «εργάτες» του πεδίου. Ποιος θα δει την κομμένη γράνα; Που σημαίνει υδραγωγός. Που καταστρέφει το έδαφος και ύστερα γλύφει και κόβει την άσφαλτο. Και θα έρθουμε εμείς ύστερα, οι Συβαρίτες πολιτικοί της μαλακότητας και της τρυφλότητας και των σχεδιασμάτων, [έχασαν από τον Κρότωνα], δα έρθουν οι Συβαρίτες πολιτικοί να πουν, εδώ τα δισκατομμύρια στην Τσακώνα πρέπει να καταβληθούν τάχιστα. Γιατί ο δρόμος Τριπόλεως-Καλαμάτας χάνεται, εξαιτίας της διακοπής από το νερό, αλλά και στην Μαλακάσα το ίδιο έγινε».

Σωστά μας τα έγραψε η φίλη μας, αλλά αν πειριμένει καλλιγραφία απ' του Πολύδωρα το λακιρτί, έπιασε τα λεφτά σου. Προσωπικά παραδίδομαι αμαχήτη μπροστά στον αχταρά μπουρδολογίας του Βύρωνα. Διάβασα ας πούμε πέντε φορές αυτά που είπε στη βουλή για την αναγκαιότητα σύστασης της Αγροφυλακής, αλλά δεν χαμπάρισα τίποτα. Δώστε βάση, μεταφράστε τα και βγάλτε διάγνωση αν εγώ έχω πρόβλημα ή η υπουργάρια μας κάπου χάνει λάδια: «Σας ζητώ να εκτιμήσετε, ειλικρινώς σας ζητώ να εκτιμήσετε ότι πάσχουμε ως κράτος, ως κοινωνία, ως διοικητική δομή από τους «εργάτες» του πεδίου. Ποιος θα δει την κομμένη γράνα; Που σημαίνει υδραγωγός. Που καταστρέφει το έδαφος και ύστερα γλύφει και κόβει την άσφαλτο. Και θα έρθουμε εμείς ύστερα, οι Συβαρίτες πολιτικοί της μαλακότητας και της τρυφλότητας και των σχεδιασμάτων, [έχασαν από τον Κρότωνα], δα έρθουν οι Συβαρίτες πολιτικοί να πουν, εδώ τα δισ

Καλός μπάτσος - ο κουλός μπάτσος

Λογισμικό συνείδησης

Η κατάσταση του αρχι... όπου είναι κ(χ)ρήσιμη

Να κάνουμε στάχτη τον καπιταλισμό

Ομόλογα-Φτώχεια-Πυρκαγιές: τρεις (τουλάχιστον) λόγοι για εκλογική αποχή

◆ Αλ. Παπαρήγα: «Οι εκλογές να γίνουν σφαίρα» (σηγά τα αίματα).

◆ Για να εξηγήσουμε κάτι με το θέμα της αλληλεγγύης: αλληλεγγύη δε σημαίνει ντε και καλά ταύτιση (γνωστόν εξ αρχαιοτάτων χρόνων...).

◆ ΚΑΙ αυτή την εβδομάδα το κράτος ενισχύει την προεκλογική προσπάθεια της ριζο-σπαστικής (μέχρι αιδίας) αριστεράς. Οθεν: διαφήμιση (ολοσέλιδη) ΕΟΤ - Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης, σελ.32, και μιση σελίδα (σ.17) Υπουργείο ανάπτυξης, Η ΕΠΟΧΗ, 1/7/07, καθώς και ΠΡΙΝ, 1/7/07, σ.24 ολόσελιδη του Υ. Τουριστικής Ανάπτυξης και του ΕΟΤ- καταργώντας μάλιστα την ύλη της τελευταίας αυτής σελίδας! Τί έχουν να πουν επ' αυτού;.

◆ «Δούλευε! Ο κιθαρίστας έχει ανάγκες» (σύνθημα κοντά στο GAGARIN).

◆ Να, λοιπόν, που απεφάνθη ο ΕΛ.ΡΥΠΟΣ (26-6-07), «πνοηρώς» σκεπτόμενος, ότι ο καρκίνος του πνεύμονα αφελεται στο κάπνισμα (αυθαίρετα αποκλείοντας όλους τους άλλους παράγοντες, λ.χ. μόλυνση του αέρα) λες και οι καπνίζοντες έχουν «υποδοχές» μόνο για τον καπνό (τώρα τι να περιμένει κανείς από εφημερίδα «ελληνική» που γράφεται στην Ισπανία...).

◆ Ο Ριζοσπάστης διατείνεται ότι θέλει «να ενημερώσει πολύπλευρα τους αναγνώστες του» γι' αυτό στο φύλλο της 1 Ιουλίου 2007 φιλοξενεί άρθρο του Χά-

να Αμίρεχ «μέλους του Π.Γ. του Κόμματος του Παλαιοιστινιακού λαού και της Ε.Ε. της ΟΑΠ» όπου αναφέρονται και τα εξής: «Καταδικάζουμε το πραξικόπημα της Χαμάς που είχε ως συνέπεια το δισχωρισμό της Γάζας από τη Δυτική Οχθη. Ο τεράστιος διπολισμός της παλαιοιστινιακής κοινότητας, με ευθύνη της Φατάχ και της Χαμάς... άνοιξαν τον δρόμο στον αποκλεισμό όλων των πολιτικών δυνάμεων και της κοινωνίας των πολιτών από το να είναι πραγματικά εταίροι... Είμαστε εξαιρετικά ανήσυχοι για 4 βασικά ζητήματα: 1. την επίθεση κατά της νόμιμης Παλαιοιστινιακής Αρχής και τη στρατιωτική κατάληψη της Γάζας από τη Χαμάς... Από την άλλη πλευρά ήταν πολύ απεριόσκεπτη η συμπεριφορά ορισμένων στοιχείων της Φατάχ και της Παλαιοιστινιακής Αρχής... Μόνο παραχωρώντας στην Παλαιοιστινιακή κυβέρνηση και τον Πρόεδρο Αμπάς την πλήρη ευθύνη του λαού του, της πολιτικής, οικονομικής κατάστασης και της κατάστασης στην ασφάλεια... θα μπορέσει να επιτευχθεί μια πρόοδος και να επανέλθει το πρότερο στάτους κρίση στη Λωρίδα της Γάζας». Σχόλιο ένα και μοναδικό: ξετοπωσιά. Ούτε λέξη για το πραξικόπημα του Αμπάς («απεριόσκεπτη συμπεριφορά»), ούτε λέξη για την κατάσταση τώρα στην οποία οι Ισραηλινοί σκοτώνουν ότι έντοπο αντιστέκεται. Κύριο μέλημά τους η συμμετοχή στην κυβέρνηση (δίνοντας και το δικό τους

πολιτικοϊδεολογικό στήγμα: «κοινωνία των πολιτών». Απευθυνόμενο στην ιμπεριαλιστική απειλή («η διεθνής κοινότητα») το συγκεκριμένο (από) κομματικό ζητάει ένα νευραλγικό σημείο να «πάει» στον Αμπάς («η κατάσταση στην ασφάλεια»). (Να υπενθυμίσουμε ότι το ως άνω κόμμα είναι η συνέχεια του Κ.Κ. Παλαιοιστίνης).

◆ «Καμπανάκι από την EKT (Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) για συγκράτηση των μισθών που προειδοποιεί ότι οι γενναιόδωρες αυξήσεις θα αθήσουν προς τα πάνω τον πληθωρισμό και κατά συνέπεια τα επιτόκια» (Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ, 25-6-07). Τί λένε, ρε, οι αλήτες, γαμο τα gazakia μι! Οτι οι ψωροαξήσεις -όταν και αν δίνονται- ευθύνονται για την αύξηση των τραπεζικών επιτοκίων; Μπουρλότο!

◆ Bye-bye archbishop...

◆ Τι σούναι και αυτή η Λιάνα: όπου βρεθεί κι όπου σταθεί (είτε στο Αρεταίειο, είτε στην εκπομπή του Λαζόπουλου - ALTSAN.NEWS- διακηρύσσει την συμπαράστασή της στον αρχιεπίσκοπο και φανερώνεται ως διαπρύσσος κήρυκας της ορθοδοξίας, με την οποία ως γνωστόν συνεργάζεται ο Περισσός για τη λαϊκή εξουσία...).

◆ Τί όμορφος αυτός ο εφιάλτης της Ζης Ιουλίου (χε!χε!).

◆ «Μια χαρά» βρίσκει την Αθήνα να η αμερικανίς καθηγήτρια κ. Κ. Μπόγιερ (συνέντευξη στον ΕΛ.ΡΥΠΟ, 1/7/07). (Ενα μπόγια, ρε παιδιά, να την μαζέψει!).

◆ «Η κατάληψη της εξουσίας από τη Χαμάς, ένα βήμα μπροστά για την αντίσταση» (campo Antimperialista, στην ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΣΗΜΑΙΑ, 23-6-07).

◆ Καλά, κοντά 3 (τρία) «σεντόνια» για να δικαιολογηθεί η κάθοδος του Μ-Λ ΚΚΕ στις εκλογές; (βλ. ΛΑΪΚΟ ΔΡΟΜΟ, 23-6-07). Αχ! Θανάσι! Καλέ μου όνθρωπε!

◆ «Έχει γίνει πια καθεστώς, ζητήματα που αφορούν το λαϊκό κίνημα και τις προτάσεις της Αριστεράς που θέλουν να βγάλουν το λαό από τη δεινή θέση να ανοίγονται σε προεκλογικές περιόδους» (ΠΡΟΛΕΤ. ΣΗΜΑΙΑ, 23-6-07).

◆ «Άμεσο σχέδιο μακράς πνοής για την αριστερά» (ΠΡΙΝ, 1/7/07). Οταν μιλάμε για κοινοβουλευτικό κρετινισμό δεν χρειάζεται και μεγάλη προσπάθεια να το αποδείξουμε...

◆ «Ο Π. Σωτήρης από την ΑΡΑΝ είπε εισαγωγικά ότι υπάρχουν δύο ριζοσπαστικές αριστερές ακόμα και μέσα στον ίδιο άνθρωπο» (από τη συνάντηση της 9ης Ιουνίου 2007). Ποιός είσαι, μεγάλε, ο Ράχη;

Ε, όχι και γραμμή απεργίας από τις Παρεμβάσεις! (ΠΡΙΝ, 1/7/07). Που προτείνουν συνελεύσεις τον Οκτώβριο μη και χάσουνε τις εκλογές...

«Οι ένοχοι έχουν όνομα και επίθετο» γράφει η ΕΠΟΧΗ (1/7/07). Ναι, αλλά εμείς θελουμε διευθύνσεις και τηλέφωνα.

Βασιλής

Οκτώ ταινίες, από τις οποίες οι επτά πρώτης προβολής, μέσα στο κατακάλυπτο είναι μάλλον ταλαιπωρία για όλους και περισσότερο για τους θεατές που θα αποτολμήσουν να τις δουν, αφού δεν αξίζουν και τίποτα. Από αυτές ξεχωρίζει κάππας το «Shemybaby» της Λόρι Κόλλιερ, όπου μια νεαρή μπλεγμένη σε υποθέσεις ναρκωτικών μόλις αποφυλακίζεται και προσπαθεί να ξαναφτιάξει τη ζωή της και να επανακτήσει την κηδεμονία της κόρης της. Φυσικά συναντά μεγάλες δυσκολίες.

Επίσης, έξω από το σωρό των σκουπιδιών βγαίνει και η επανέκδοση της ταινίας του Ερίκ Ρομέρ «Η Πόλη στην παραλία», όπου μετονομάνει σε κομεντί (κατά τη συνέθειά του) μια παροιμία («όποιος μιλά πολύ στο τέλος θα πληγώσει τον εαυτό του»). Εδώ η δεκαπεντάχρονη Πολίν και η ξαδέρφη της Μαριόν μπλέκουν σε μια ερωτική περιπέτεια στη διάρκεια των φθινοπωρινών τους διακοπών.

Ακολουθεί μια αδιάφορη γαλλική ταινία της Νικόλ Γκαρσία, «Η εκδοχή του Τσάρλι», που προσπαθεί να μιμηθεί τα «Στιγμότυπα» του Ρόμπερτ Άλτμαν και το «Crash» του Πολ Χάνγκις. Ο νεαρός Τσάρλι είναι ο σύνδεσμος έξι ανδρών, των οποίων οι ζωές αλλάζουν σε τρεις μέρες και οι ιστορίες τους περιλαμβάνουν μοιχεία, προσωπικές και επαγγελματικές προδοσίες και μια δυσάρεστη πατρότητα.

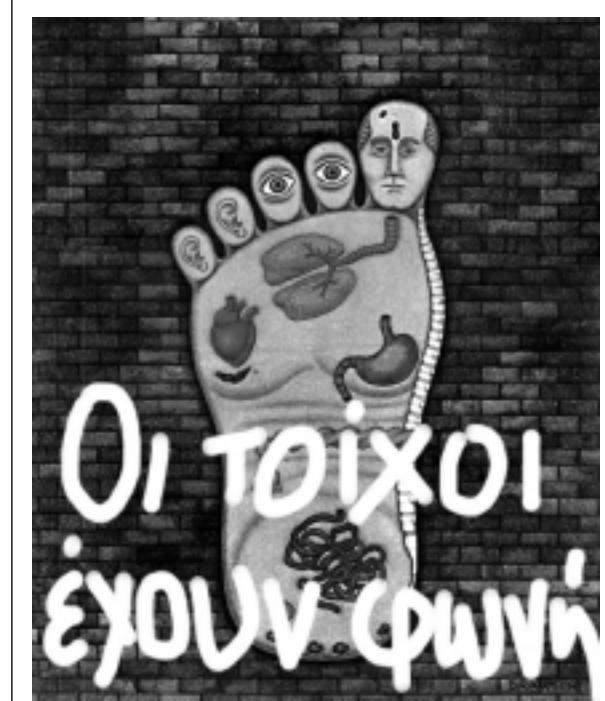
Από το μενού της εβδομάδας δε λείπει και

η απαραίτητη δύση ανορθολογισμού, είτε με το «Hostel 2 η συνέχεια της Παράνοιας» του Ενι Ροθ, όπου διεστραμμένοι πλούσιοι βασανίζουν και ακρωτηριάζουν νεαρές φοιτήτριες, είτε με το «Νεφ», όπου ο Νίκολας Κέιτζ, στο ρόλο ενός μάγου που προβλέπει το μέλλον, προσλαμβάνεται από το FBI για να βοηθήσει στην αποτροπή ενός πυρηνικού τρομοκρατικού χτυπήματος!

Στον «Τετράποδο πυροσβέστη» του Τοντού Χόλαντ, ο γνωστός χολιγουντιανός σκύλος Ρεξ αποχτά νέα αφεντικά και τους καθιστά το καλύτερο πυροσβεστικό διδύμο της πόλης.

Σε ένα άλλο βλακώδες φιλμ ο Τζιμ Κάρεϊ, αφού έγινε «Θεός για μια βδομάδα» εδώ γίνεται «Νέως για μια βδομάδα», ενώ ο Κέβιν Κόστνερ και το alter ego του, ο Γουλιέλμο Χαρτ, υποδύονται έναν εθισμένο(!) δολοφόνο στην αξιοθήητη ταινία του Μπρους Εβανς «Mr Brooks». Αυτά!!

Ελένη Σταματίου

◆ Εμπρός λαέ μη σκύβεις το κεφάλι, ο μόνος δρόμος είναι Καραμανής και πάλι (ΟΝΝΕΔ)

Είναι γεγονός ότι οι δεξιοί δεν φημίζονται για το χιούμορ τους. Είναι επίσης γεγονός ότι δεν φημίζονται για τον κοινωνικό προβληματισμό τους. Γι' αυτό, πριν εμφανιστούν οι επαιρίες πολιτικής διαφήμισης και πρωθυπουργίας των προϊόντων, τροφοδότησαν πολλές φορές με γελιό την πολιτική ζωή. Πότε με τα συνθήματά τους πάτε με το κιτσαριό των εκδηλώσεών τους. Ακόμα ο Καλαμούκης τους

Πέρασαν τρεις βδομάδες από την ημέρα που η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία (ΕΣΥΕ) έδωσε στη δημοσιότητα τα στοιχεία για τις εισαγωγές και εξαγωγές αγροτικών προϊόντων του πρώτου τετραμήνου του 2007 και ο λαλίστατος Ε. Μπασιάκος εξακολουθεί να κάνει το κορόδι. Δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να βγάλει ένα δελτίο Τύπου για να δώσει εξηγήσεις για τη μείωση των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων το πρώτο τετράμηνο του 2007 σε σχέση με το ίδιο χρονικό διάστημα του 2006. Αυτός που τα δύο προηγούμενα χρόνια κάθε φορά που η ΕΣΥΕ δημοσίευε τα ίδια έστηνε τρελό πανηγύρι για τις αυξήσεις των εξαγωγών, τις οποίες μάλιστα συνέδεε με την αγροτική πολιτική της κυβέρνησης (και της αφεντιάς του, φυσικά).

2007 οντήθων σε 159,74 εκατ. ευρώ, ενώ το 2006 ήταν μόνο 32,92 εκατ. ευρώ! Η διαφορά των 127 εκατ. ευρώ δέχνει μια καθαρά συγκυριακή αύξηση.

Οι συνολικές εξαγωγές το πρώτο τετράμηνο του 2007 (Πίνακας 2) μειώθηκαν κατά 31,77 εκατ. ευρώ. Συνυπολογίζοντας τα 127 εκατ. ευρώ της συγκυριακής αύξησης των εξαγωγών λιπασμάτων, φτάνουμε σε μια προγματική μείωση των εξαγωγών κατά 158,77 εκατ. ευρώ!

Οι εισαγωγές (Πίνακας 1) αυξήθηκαν κατά 139,75 εκατ. ευρώ και το εμπορικό έλλειμμα ανήλθε σε 171,22 εκατ. ευρώ. Αν συνυπολογίσουμε τη συγκριτική αύξηση των 127 εκατ. ευρώ στις εξαγωγές λιπασμάτων, το πραγματικό εμπορικό έλλειμμα ανέρχεται σε 298,22 εκατ. ευρώ! Ας δούμε και τα

Σε άρθρο μας πριν δυο βδομάδες καταδείξαμε ότι οι αυξήσεις στις εξαγωγές κατά τη διετία 2005-2006 δεν οφειλούνται στην αγροτική πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ, αλλά στην ύπαρξη μερικών προϊόντων, όπως τα φρούτα και τα λοχανικά, που λειτουργούν εδώ και χρόνια ως κράχτες και αυξάνουν τις εξαγωγές, χωρίς καμιά βοήθεια από την κυβέρνηση και την αγροτική πολιτική. Καταδείξαμε ακόμη, ότι παρ' όλες τις αυξήσεις στις εξαγωγές αγροτικών προϊόντων, το

Φρούτα και λαχανικά: Οι εξαγωγές αυξήθηκαν κατά 41,83 εκατ. ευρώ, επιβεβαιώνοντας τη θέση μας, ότι λειτουργούν με αυτόματο πλότο, χωρίς τη βοήθεια της κυβέρνησης. Επειδή, όμως, στο τετράμηνο Γενάρη-Απρίλη αυξήθηκαν και οι εισαγωγές φρούτων και λαχανικών κατά 30 εκατ. ευρώ, τελικά το εμπορικό ισοζύγιο ήταν μόνο 12 περίπου εκατ. ευρώ. Έχουμε περιέργεια να δούμε πού θα «καθήσει» το

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: ΑΞΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ Α' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ (σε εκατ. ευρώ)

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ	2006	2007
Ζάντα ζώα	26.02	19.03
Κρέατα και παρασκευάσματα κρέατος	301.10	289.61
Αλακτοκομικά και αυγά	205.30	221.72
Ψάρια (εκτός θάλασσας) και παρασκευάσματα	133.99	164.38
Δημητριακά και παρασκευάσματα	152.32	205.40
Φρούτα και λαχανικά	226.42	256.97
Ζάχαρη, παρασκευάσματα και μελί	43.23	67.79
Καφές, κακάο, τσάι, μπαχαρικά	92.77	103.80
Ζωατροφές (χωρίς ανάλεστα δημητριακά)	82.35	96.68
Διάφορα προϊόντα διατροφής και παρασκευάσ	88.46	94.68
Ποτά	121.27	118.32
Καπνός ακατέργαστος και κατεργασμένος	91.46	93.42
Βαμβάκι	1.79	4.37
Ελαιόλαδο	5.89	3.02
Λιπάσματα	26.80	37.54
Λάδια και λίπτη ζωικής προέλευσης	3.50	1.86
ΣΥΝΟΛΟ	1638.84	1778.59

ΠΙΝΑΚΑΣ 2: ΑΞΙΑ ΕΞΑΓΩΓΩΝ Α' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ (σε εκατ. ευρώ)

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ	2006	2007
Ζάντα ζώα	0.93	1.67
Κρέατα και παρασκευάσματα κρέατος	8.54	11.79
Γαλακτοκομικά και αυγά	59.00	76.98
Ψάρια (εκτός θάλασσας) και παρασκευάσματα	128.26	142.68
Δημητριακά και παρασκευάσματα	78.39	63.91
Φρούτα και λαχανικά	362.93	404.76
Ζάχαρη, παρασκευάσματα και μελί	35.62	9.13
Καφές, κακάο, τσάι, μπαχαρικά	7.26	8.25
Ζωτροφέρες (χωρίς ανάλεστα δημητριακά)	9.83	8.92
Διάφορα προϊόντα διατροφής και παρασκευάσ	25.62	32.15
Ποτά	36.22	40.35
Καπνός ακατέργαστος και κατεργασμένος	110.98	118.04
Βαμβάκι	162.86	72.92
Ελαιόλαδο	255.33	131.55
Λιπάσματα	32.92	159.74
Λάδια και λίπη ζωικής προέλευσης	0.38	0.47
ΣΥΝΟΛΟ	1315.08	1283.31

■ Ακρα του τάφου σιωπή από την κυβέρνηση

Μείωση εξαγωγών και αύξηση εισαγωγών αγροτικών προϊόντων

εμπορικό έλλειμμα διευρύνθη-
κε, γιατί απλούστατα αυξήθη-
καν περισσότερο οι εισαγωγές.

Επανερχόμαστε με τα νεότερα στοιχεία της ΕΣΥΕ, βάσει των οποίων φτιάξαμε τους Πίνακες 1 και 2. Στο προηγούμενο δημοσίευμά μας είχαμε προβλέψει ότι πιθανόν να έχουμε και το 2007 αύξηση των εξαγωγών λιπασμάτων, που θα προέλθει από το ξεφόρτωμα του στοκ της Βιομηχανίας Φωσφορικών Λιπασμάτων, που έχει κλείσει το εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης και μεθοδεύει το κλείσιμο ή τη συρρίκνωση της δραστηριότητας και του εργοστασίου της Καβάλας. Από τον Πίνακα 2 διαπιστώνουμε ότι οι εξαγωγές λιπασμάτων το τετράμηνο Γενάρη-Απρίλη του

ισοζύγιο στα τέλη του Ιούνη και
του Δεκέμβρη του 2007.

Μεσογειακά προϊόντα (καπνός, βαμβάκι και ελαίολαδο): Σε σχέση με το πρώτο τετράμηνο του 2006 είχαμε αύξηση των εξαγωγών στον καπνό (ακατέργαστο και κατεργασμένο) κατά 8 εκατ. ευρώ και αύξηση στο εμπορικό ισοζύγιο κατά 6 εκατ. ευρώ. Με δεδομένο ότι το 2006 η παραγωγή ακατέργαστου καπνού μειώθηκε κατακόρυφα, θεωρούμε ως δεδομένο ότι όχι μόνο στην αύξηση αλλά και σ' αυτή καθ' αυτή την παραγωγή καπνού συνετέλεσε καταλυτικά η παραγωγή τσιγάρων. Η αξία των εξαγωγών βαμβακιού έπεισε κατά 90 εκατ. ευρώ. Στη μείω-

300 χιλιάδες τόνους παραγωγή σύσπορου βαμβακιού το 2006, που είναι η πρώτη χρονιά εφαρμογής της νέας ΚΑΠ, για την οποία πανηγυρίζαν οι Μπασιάκος, Κοντός και Τσιτουριδης τον Απρίλη του 2004. Η αξία του εξαχθέντος ελαιόλαδου μειώθηκε κατά 124 εκατ. ευρώ. Επιβεβαιώνεται έτσι αυτό που γράψαμε στο προηγούμενο δημοσίευμά μας για τις εξαγωγές ελαιόλαδου. Οτι βασικά εξαρτώνται από την καλή ή κακή παραγωγή και από τις διεθνείς τιμές, που τις διαμορφώνουν τα μεγάλα καπιταλιστικά συγκροτήματα τυποποιήσης ελαιόλαδου και όχι η κυβέρνηση της ΝΔ.

Θα μπορούσαμε να αναφερθούμε και στις κατηγορίες προϊόντων που προσωπικά ζουν

μεγάλο εμπορικό έλλειμμα. Εννοούμε τα κτηνοτροφικά προϊόντα (κρέατα και παρασκευάσματα απ' αυτά, γαλακτοκομικά κ.ά). Προτιμούμε να μην πλατιάσουμε. Άλλωστε, νομίζουμε ότι με όσα αναφέραμε δώσαμε μια καλή εικόνα τόσο για την πτορεία των εξαγωγών όσο και του εμπορικού ελλείμματος. Είναι αυτή που ανάγκασε τον λαλίστατο Ε. Μπασιάκο και την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας να το βουλώσουν κανονικότατα και να κρύβονται λες και δεν συνέβη τίποτα. Πού πήγαν, κύριοι, οι μεγάλες κουβέντες για την πολιτική σας για τα ποιοτικά προϊόντα που ανοίγουν δρόμους και στις εξαγωγές και στο εμπορικό ιοζύγιο;

BAGY KOKKINO

Макріа

Σαν συμπληγάδες πέτρες μας σφίγγουν από τη μια οι πολιτικοί (κυρίως αυτοί του δικομματισμού) και από την άλλη οι εκπρόσωποι της αστικής οικολογίας. Το έχουμε γράψει και άλλη φορά, ότι ο καπιταλισμός για κάθε πληγή που ανοίγει προσφέρει και το φάρμακο. Το οποίο μάλιστα αποτελεί πηγή κέρδους για πολλούς. Είτε πρόκειται για άμεσο κέρδος είτε για έμμεσο (πολιτικό). Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πώς εδώ και χρόνια ο «πράσινος» καπιταλισμός είναι μια ιδιαίτερα κερδοφόρα επιχείρηση. Η οικολογία είναι επάγγελμα για τους περισσότερους προβεβλημένους εκπροσώπους του είδους. Ανάμεσά τους, μάλιστα, υπάρχουν πολλοί με αριστερά ένσπημα, για να δίνουν αίγλην ανιδιοτέλειας στο εγχείρημα. Γιατί ο κόσμος, ακόμα και όταν δεν πρόσκειται πολιτικά στην Αριστερά, έχει συνηθίσει να θεωρεί τους αριστερούς ανιδιοτέλεις ανθρώπους.

«Να μη μπει ούτε τούβλο στα καμένα» είναι το σύνθημα γύρω από το οποίο συσπειρώνονται αρκετοί τις τελευταίες μέρες. Παραβλέποντας το βίο και την πολιτεία ορισμένων από τους χορηγούς (όπως το καζίνο της Πάρνηθας, που ετοιμάζει μεγάλη επέκταση, και το Συγκρότημα Λαμπράκη, που εδώ και χρόνια έχει σχέδια για την «αξιοποίηση των ορεινών όγκων»), παραβλέποντας την αγωνιώδη προσπάθεια κάποιων άλλων να κονομίσουν κάνα ψηφαλάκι στις εκλογές που πλησιάζουν, ωριτάμε τι νόημα έχει το σύνθημά τους.

Είναι ένα σύνθημα κενό περιεχομένου. Πρώτα και κύρια γιατί κανένας απ' αυτούς δεν θα είναι εκεί όταν θα πέφτουν τα μπετά και θα χτίζονται τα τουύβλα. Οπως δεν ήταν και τις προπογούμενες φορές. Οπως δεν προσέφεραν καμιά πολιτική στήριξη σε μια χούψτα πραγματικούς περιβαλλοντιστές, που χρόνια τώρα δίνουν έναν άνισο αγώνα για το δάσος της Σταμάτας, αποκαλύπτοντας το σκάνδαλο της «Νέας Αιολίδος», οι αετονύχηδες της οποίας χάρισαν οικόπεδα σε μεγαλοδικαστές για να εξασφαλίσουν την εύνοιά τους στο εγκληματικό έργο της καταπάτησης και οικοδόμησης των καιμένων.

Κι αν δεν μπει ούτε τούβλο στην Πάρνηθα (που δεν πρόκειται να γίνει έτσι και όλοι το ξέρουμε) τι πρόκειται ν' αλλάξει; Έχουν μήπως όλοι αυτοί οι πολύχρωμοι «οικολόγοι» ιδέα για το τι σημαίνει δασοπροστασία; Ξέρουν πόσα κονδύλια διατίθενται κάθε χρόνο από τον κρατικό προϋπολογισμό; Δεν τους έχουμε ακούσει και δει ν' ασχολούνται μ' αυτά τα κομβικά θέματα. Μόνο όταν είναι να βγάλουν υπεραξία βγαίνουν στο μεϊντάνι. Και πάντοτε μέσα στο πλαίσιο της νομιμότητας. Χωρίς ν' αμφισβητήσουν τον καπιταλισμό, το σύστημα από το οποίο πηγάζουν οι δασοκτόνες πολιτικές, είτε πρόκειται για την αδιαφορία για την πρόληψη και την καταστολή των πυρκαγιών είτε πρόκειται για την καταπάτηση και την τσιμεντοποίηση.

Ποια είναι η πρότασή τους; Μερικά μερεμέτια στο σύστημα. Λίγο πράσινο παραπάνω, μερικοί ρύποι λιγότεροι, κάποια μέτρα προστασίας για την άγρια πανίδα, τέτοια πράγματα. Και μπόλικος εθελοντισμός. Στάχτη στα μάτια, παραμύθιασμα, αντιδραστική πολιτική κατεύθυνση. Κατεύθυνση εγκλωβισμού στο σύστημα, «συντηρητική αγνωνί» αντί νια «οιζική θεοαπεία».

Δε μπορεί να υπάρξει «πράσινος» καπιταλισμός. Ο καπιταλισμός ή θα καταστραφεί ή θα μας πνίξει. Αν δεν δούμε τον αγώνα για το περιβάλλον υπ' αυτό το πρίσμα, θα γίνουμε συμπληρωματική δύναμη του συστήματος και στήριγμα των λαμόγιων που κονομάνε με την «πράσινη» ευαισθησία.